

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра японської філології

Кваліфікаційна робота магістра з японської філології
на тему:
ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ СКОРОЧЕНЬ І
СПРОЩЕНЬ “РЯКУГО” У СУЧАСНИЙ ЯПОНСЬКІЙ МОВІ

Допущено до захисту
« ___ » _____ року

студентки групи МФЯп 59-19
факультету сходознавства
освітньо-професійної програми Японська
мова і література, англійська мова та
методика їх викладання
за спеціальністю 035 Філологія
спеціалізацією 035.069 Східні мови та
літератури (переклад включно), перша –
японська
Луцкової Тетяни Юріївни

Завідувач кафедри
японської філології

Науковий керівник:
Доцент Сverdлова Тетяна Георгіївна

_____ Кравець К. П.

Національна шкала _____
Кількість балів _____
Оцінка ЄКТС _____

ЗМІСТ

ВСТУП	4
РОЗДІЛ I. КОНЦЕПЦІЯ СКОРОЧЕНЬ У СВІТОВІЙ ЛІНГВІСТИЦІ	7
1.1 Термін «скорочення» та історія його походження.....	7
1.2 Класифікація скорочень	13
1.3 Скорочення як частина мовного прогресу.....	16
1.4 Інтернет-дискурс як головне джерело скорочень в сучасній лінгвістиці.....	27
1.5 Психолінгвістика використання скорочень. Вплив скорочень на свідомість людини.....	30
1.6 Поняття «сленг».....	35
1.7 Поняття «емоджі».....	37
Висновки до першого розділу.....	41
РОЗДІЛ II. КОНЦЕПЦІЯ «РЯКУГО» У ЯПОНСЬКІЙ ЛІНГВІСТИЦІ	43
2.1 Термін «рякуго» в японській лінгвістиці, його значення та походження.....	43
2.2 Види скорочень у японській мові	44
2.2.1. Класифікації скорочень у японській мові.....	44
2.2.2. Поняття «йодзідзюкуго». Скорочення у ідіоматичних та не-ідіоматичних йодзідзюкуго	48
2.3 Поняття «каомодзі»	54
Висновки до другого розділу.....	56
РОЗДІЛ III. ФУНКЦІОНУВАННЯ РЯКУГО У СУЧАСНІЙ ЯПОНСЬКІЙ МОВІ	58
3.1 Найпоширеніші рякуго.....	58
3.2 Розвиток використання рякуго на основі манги	60
3.3 Використання рякуго у йодзідзюкуго.....	68
3.3.1 Найпоширеніші ідіоматичні йодзідзюкуго.....	68
3.3.2 Особливості вивчення йодзідзюкуго японцями.....	70
3.3.3 Йодзідзюкуго на японських сайтах.....	71

3.3.4 Йодзідзюкуго на дорогах.....	73
3.4 Каомодзі.....	75
Висновки до третього розділу.	76
ВИСНОВКИ.....	78

要約

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

ДОДАТКИ

ВСТУП

Японська мова, як і всі інші мови, має властивість розширювати власну лексику. За допомогою словотворення виникають нові лексичні одиниці, які впроваджуються в повсякденне життя і присутні в спілкуванні звичайної людини. Один з видів словотворення — аббревіація та скорочення слів, які стали особливо популярні кілька років тому. В японській мові це актуальна тема, тому що скорочення в даній мові виникають майже щодня, і для людини, яка хоче вивчати японську мову, скорочення має важливу роль. Вивчення даної сфери лексики складний тим, що ніколи не знаєш, звідки виникло слово і що воно означає, особливо в японській мові, де присутні ієрогліфи зі своїми властивостями багатозначності.

Оскільки скорочення виникають в повсякденному спілкуванні людей, то варто розглянути і психологічну сторону їх використання. Важливо відзначити, що скорочення в японській мові будуть розглядатися дещо по-іншому на відміну від європейських мов, адже структура японської мови зовсім інша.

Сучасна література видається відмінним помічником в дослідженні даної теми. Якщо ми будемо говорити про англійську мову, то згадаємо комікси, які читають, в більшій своїй частині, підлітки і люди молодого покоління. Якщо ми будемо говорити про японську мову, то згадаємо мангу, в якій скорочення відіграють величезну роль не тільки в розвитку сюжету, але і в стилізації персонажів.

Дослідження рязуго покаже не тільки тенденцію розвитку, а й причину їх популярності серед молодого покоління, а іноді навіть серед людей похилого віку.

Актуальність дослідження полягає у постійному виникненні скорочень у японській мові. Це дослідження допоможе побачити процес розвитку скорочень у манзі, а також дізнатися, чому в сучасному світі люди вважають за краще користуватися скороченнями замість повної і чіткої передачі інформації.

Темою рязуго до нас цікавились такі дослідники, як Кудоярова Т.Н., Мігдальська В.І., Пашковський А.А, Пирогов В. Л., Гуревич Т. М., Костевич Н.С.

Об'єктом дослідження є розділ у лексиці, під назвою рякуго (скорочення) та розділ йодзідзюкуго.

Предметом дослідження є походження та особливості функціонування рякуго у сучасній японській мові.

Методи дослідження

- метод перекладацького аналізу тексту;
- метод зіставного та порівняльного аналізу;
- структурно-семантичний метод;
- метод кількісних підрахунків;

Мета дослідження – дослідити розвиток скорочень та їх вживання серед японців, звідки походить рякуго та де його можна побачити, окрім повсякденної розмови, дізнатись причину їх виникнення та використання, виокремити психологічні чинники використання і створення рякуго.

Задля реалізації мети у ході дослідження було поставлено такі **завдання**:

- дослідити розвиток скорочення у світовій лінгвістиці та історію його виникнення;
- описати класифікацію скорочень та виокремити певні терміни;
- вивчити психологічні чинники стосовно використання скорочень;
- дослідити поняття «Інтернет-дискурс»;
- дати визначення терміну «рякуго»;
- виділити декілька класифікацій для зручного розподілення скорочень за характеристиками;
- визначити скорочення у манзі, на сайтах та на дорожніх знаках за класифікацією;
- кількісно порівняти скорочення у дослідженні;
- ознайомлення з новою японською лексикою;

Наукова новизна одержаних результатів полягає у тому, що рякуго не роздивлялись з точки зору використання у манзі, а також використання йодзідзюкуго на дорожніх знаках. Вперше були одержані кількісні підрахунки рякуго у сучасній манзі та досліджено його розвиток крізь 2001-2016 роки.

Практичне значення одержаних результатів є певним внеском до лексикології японської мови, можна використовувати у викладанні практичного

курсу перекладу у вищій школі в таких розділах, як «Перекладацький аналіз тексту», «Галузевий переклад» та теоретичної граматики японської мови.

Апробація результатів дослідження відбулась на Міжнародній Науково-практичній конференції «AD ORBEM PER LINGUAS. ДО СВІТУ ЧЕРЕЗ МОВИ» 18 червня 2020 року.

Структура роботи. Робота логічно структурована та складається із вступу, 3-х розділів з висновками до кожного з них, висновків всієї роботи, списків використаних джерел, 7 додатків та резюме. Основний зміст магістерської роботи викладено на 78 сторінках.

РОЗДІЛ І. КОНЦЕПЦІЯ СКОРОЧЕНЬ У СВІТОВІЙ ЛІНГВІСТИЦІ

1.1 Термін «скорочення» та історія його походження.

Термін «скорочення» (від лат. *brevis* «короткий») — це слово, створене завдяки утворенню лексичного або графічного скорочення слова або словосполучення з початкових (заголовних) літер або звуків. Також, може виступати в ролі абрєвіатури або акроніма. Термін «скорочення» також можна пояснити як вилучення певної частини слова, або ж пропуск літери чи стилю в слові з метою зменшити його розмір. Даний термін можна застосувати до словосполучення з тією ж метою. [14, с. 309]

Історія поняття «скорочення» починається з античних часів. Першими, хто використовував скорочення на письмі стали римляни з метою скоротити власні імена до однієї або трьох букв (*Tib.* - *Tiberius*; *L.* - *Lucius*; *D.* або *Dec.* - *Decimus*). Стародавнім римлянам сподобалася ідея спрощувати не тільки власні імена, а й інші латинські слова (*a.* - *annuus*, *anno* (рік, в році); *acc.* - *acceptum* (отримано, прийнято, надійшло); *cl* - *citato loco* (в наведеному місці, цитуючи)). Варто відзначити, що відомі і часто вживані скорочення *a.m.*, *p.m.*, *etc.* прийшли в сучасний світ ще з часів античності, де *a. m.* — *ante meridiem* (до полудня), *p. m.* — *post meridiem* (після полудня); *etc.* — *et cetera* (і інше, і тому подібне, і так далі). Оскільки багато мов пішли з латинської, а саме французька, англійська, італійська, іспанська і т.д., то немає нічого дивного в тому, що подібні скорочення перейшли в європейські мови, які до сих пір мають популярність у використанні.

Якщо букви повторювалися, то це означало якусь певну кількість (*cons.* — *consules*, *vv. ss.* — *viri clarissimi*). Схожі скорочення можна було зустріти і в грецьких писаннях, курсивних папірусах, а також на монетах. [88, с. 36] Майже всі випущені бронзові монети до кінця 3 століття н. е. мають літери *SC* на зворотньому боці, що означає "*Senatus Consulto*". Також, існували такі скорочення як *IMP* — "*Imperator*", *CAES*, *CAE*, *C* — "*Cesar*".

Скорочення у вигляді абрєвіатур також використовували для одиниць міри та ваги (*lb* — *libra* (фунт)). Римськими юристами були складені склепіння скорочень (*Notae iuris*) і правила буквених скорочень, згодом які дісталися до середньовіччя.

Прикладом подібних систем можна привести систему «Тіронових значків», яка є основою в римській тахіграфії. [4, с. 580] Дана система являє собою цілий список літер, які можна використовувати для позначення цілого слова. Сюди входять і календарні дати, імена, юридичні або медичні терміни. Система «Тіронових значків» була настільки зручною, що перейшла у Середньовіччя разом з латинською мовою. Стародавні римські абрєвіатури зустрічалися в написах і на монетах, а потім в рукописах, особливо починаючи з XI століття. До XVI століття включно тіронові позначки можна було зустріти і в грамотах, але пізніше вони зникли. Вони виступали у вигляді буквених скорочень або пропусків.

Одними з перших скорочувальних знаків в прописних грецьких і латинських буквах були скорочення для подвійних приголосних, складів, подвійних голосних і цілих слів, а також словосполучень. Надалі, вони перейшли і в друковані видання грецьких письменників, хоч і пізніше вони зовсім зникли.

Вживання середньовічних абрєвіатурних одиниць в середньовічній італійській і латинській мовах поділив на групи Адріано Каппелла в роботі власного авторства «Lexicon Abbreviaturarum». Суспензія, контрактури і скорочення, утворені за допомогою надписних літер (метод тітлової абрєвіації).

Принцип суспензії полягає в скороченні слова методом обривання його кінцевої частини. Таким чином, слово втрачає свою кінцівку, стає недописаним. При суспензії отримане слово складається лише з однієї або декількох початкових графем, тільки перша частина слова залишалася незмінною, а кінцева частина представлялася у вигляді спеціальних символів. Символ, який зустрічався найчастіше в суспензії був A = ne (n), no.

У стародавній Греції існував так званий метод «контрактури» — скорочення слова за допомогою його першої літери і закінчення. Греки користувались подібним методом для скорочень Nomina sacra («святих імен»), який використовується для божественних імен або назв. [4, с. 650] (Οὐρανός — ΟΥΝΟΣ (небеса); Σωτήρ — ΣΗΡ (рятівник); Θεός — ΘΣ (Бог). Трохи пізніше, римляни вирішили запозичити метод контрактури для звичайних понять (frs - fratres (брат); gra - gratia (подяка)).

Над подібними аббревіатурами завжди стояла риска, яка пізніше змінила звичну нам точку.

Римський курсив збагатився новими методами і видами скорочень, тому в пізньому його часі можна було зустріти майже всі види аббревіатур. Греки також продовжували користуватися скороченнями, особливо в медичних і юридичних сферах.

Варто відзначити, що на римському гербі також присутня аббревіатура S.P.Q.R. — *Senatus Populus Que Romanus*, що означає в перекладі «Сенатор і Римський Народ», «О, Римський Сенат і Народ». [62, с. 219]

Причиною, через яку стародавні греки і римляни часто використовували скорочення і аббревіатури полягала не тільки в економії місця на пергаменті, керамічних таблицях або бересті, але і в швидкості передачі інформації і швидкості написання слів або словосполучень великих розмірів.

Абревіація з точки зору багатьох лінгвістів і мовознавців обумовлена як раз-таки зазначених вище причин, за якими і рухався розвиток скорочень в античні часи. Також, на їхню думку, аббревіація рухає мовний напрямок в сторону продуктивного розвитку.

Перші прояви скорочень в Європі беруть свій початок з XV століття, коли багато лінгвістів почали замислюватися над створенням певних списків скорочень. Однією з перших спроб була здійснена Джоном Петітом в його трактаті *Modus legend abbreviaturas in utroque jure* в 1498 році, в Парижі. Після його доопрацювання, в 1598 році трактат також був надрукований в Кельні. Робота складалася з 40 аркушів, де можна було знайти близько 285 символів різного виду, включаючи лексичні та графічні скорочення.

Лінгвісти і літературознавці Великобританії заглиблюються в сферу скорочень і аббревіатур починаючи з того ж XV століття, коли по країні стало поширюватися книгодрукування, що дає поштовх не тільки в розвитку спрощень слів, але і змін орфографії, граматики, морфології.

Великим поштовхом для розвитку скорочень і загальної лексики в англійській мові була Друга світова війна. Солдати стали все частіше вживати військові

скорочення, які в наслідку нікуди не зникли з мови. Наприклад: CP. — command post (командний пункт); A.W.O.L. - absent without official leave (відсутність без офіційного дозволу); O.D. - officer of the day (черговий офіцер); robombs - robot bombs (бомба з дистанційним управлінням). Приблизно в той же період з'являються скорочення V.I.P. — very important person (дуже важлива особа).

Варто згадати усіма відоме англійське і найвживаніше слово в світі «О.К.», яке має кілька варіантів походження. [49, с. 82]

Перше припущення ґрунтується на бостонській газеті випуску 1839 року, коли аббревіатура «О.К.» з'явилася в якості своєрідного жарту. [49, с. 105] Справа в тому, що словосполучення «all correct», що має значення «все правильно» було написано спеціально як «oll correct», і потім стало використовуватися серед щоденного спілкування. [49, с. 106]

Друге досить поширене припущення ґрунтується на походженні президента США Мартіна Ван Бюрена, чиє місце народження — Kinderhook, штат Нью-Йорк. Мартін вибрав собі псевдонім Old Kinderhook, що в 1840 році призвело до рекламного слогану у вигляді «Old Kinderhook is O.K.» його кампанії, яка поширювала Демократична партія, до складу якої входили активні і молоді американці. [82, с. 189]

Третє припущення схоже на друге. Президент США Ендрю Джексон часто вживав цей вислів при прийнятті адміністративних рішень. Вираз «all correct» читається через «о», тому, він часто писав скорочено, тобто «О.К.».

Існує версія, що слово «О.К.» має німецьке коріння. Редактори, які займалися коригуванням статті перед відправленням її до друку газети, в разі відсутності будь-яких помилок або правок ставили текстку позначку «О.К.», «ohne Korrektur», тобто «без коректури».

Точних дат виникнення скорочень в східних мовах назвати не можна, адже китайська, японська і корейська мови мають зовсім іншу структуру, на відміну від європейських мов. З давніх часів ставлення до письмової та усної мови в Східних країнах було різним, адже на той момент володіння грамотністю і писемністю було долею еліти. Східні мови досить гнучкі, якщо ми розглядаємо їх з боку скорочень,

тому, можна припустити, що спрощення слів і виразів можуть брати свій початок з появою писемності.

У східних мовах зі складовою або логографічною системою письма (таких як китайська, японська і корейська) «акроніми» описують короткі форми, які беруть вибрані символи з багатосимвольного слова.

Наприклад, в китайській мові слово «університет» (大學 / 大学, дослівно «велике навчання») зазвичай скорочується до 大 («великий»), коли використовується з назвою університету. Наприклад, «Пекінський університет» (北京大学) зазвичай скорочується до 北大 (дослівно «Велика північ»), взявши тільки перший символ Пекіна, «північної столиці» (北京; Пекін). Однак, бувають і такі випадки, коли вибирається інший символ, а не перший. Наприклад, в словосполученні «Гонконгський університет» (香港 大學) скорочена форма звучить як «Конг» (港 大), а не «Гонконг».

У китайському скорочення широко використовуються у сфері політики, де власні імена спочатку були переведені з радянських ленінських термінів. Довші фрази мають тенденцію різко скорочуватися. Наприклад, повна назва вищого керівного органу Політбюро ЦК КПК звучить як «Постійний Комітет Політбюро Центрального Комітету Комуністичної Партії Китаю». (中国 共产党 中央 政治局 常务委员会) [90, с. 133]. Потім в терміні скоротили частину його назви до «Комуністична Партія Китаю», пізніше частина «Центральний Комітет», щоб створити «中共中央 政治局 常委» за допомогою скорочень. В результаті, в назві повністю опустили частину «Комуністична Партія», створивши «Постійний Комітет Політбюро» (政治局 常委会), [90, с. 134] а в кінцевому підсумку термін довели до виду «Постійний Комітет» (常委会) [90, с. 135]. Повні позначення членів PSC: «Член постійного комітету Політбюро Центрального комітету Комуністичної партії Китаю» (中国 共产党 中央 政治局 常务委员会 委员) було різко скорочено до простого Чанвей (常委), який частіше використовувався з терміном Ручан (入常) для

посадових осіб, які в подальшому повинні були зайняти місце в PSC. Якщо взяти інший приклад, а саме словосполучення «全国人民代表大会» (Всекитайські збори народних представників) [73, с. 68], то в ньому можна виділити чотири частини: «全国» — «вся нація», «人民» — «народ», «代表» — «представники», «大会» — «конференція». Однак, якщо ми візьмемо скорочений варіант, то побачимо «人大» (дослівно «людина велика»), де беруться тільки перші символи з другої і четвертої частин; перша частина («全国») і третя частина («代表») ігноруються. Варто відзначити, що при описі подібних скорочень термін «ініціалізм» непридатний.

Найменування стають з часом коротше і простіше. Наприклад, повна назва новорічного гала-концерту CCTV дослівно читається «Гала-концерт загального святкування Весняного фестивалю Центрального телебачення Китаю» (中国中央电视台春节联欢晚会). Пізніше, настільки довгу назву скоротили до «Спільне святкування Весняного фестивалю» (春节联欢晚会), але в результаті назва скоротилася до короткого і простого Чунван (春晚).

Якщо говорити про корейську мову, то багато скорочень і спрощень в лексиці відбуваються подібно китайській мові через схожість. Наприклад, візьмемо слово dae (대), що позначає «великий», яке також, як і в китайській мові, вживається для позначення університетів (대학; daehak, дослівно «відмінне навчання»). Багато аббревіатур мають вигляд скороченої назви школи або університету, як університет Хон'ік (홍익 대학교, Hongik Daehakgyo), який скорочується до Hongdae (홍대). Інші аббревіатури можуть відноситись до основного предмету університету. Наведемо як приклад Корейський національний педагогічний університет (한국 교원 대학교, Hanguk Gyowon Daehakgyo), який скорочується до Gyowondaе (교원대, «Університет Кювон»). Інші вищі навчальні заклади використовують корейську версію свого англійського акронима. Корейський інститут передових технологій

(한국 과학 기술원, Hanguk Gwahak Gisulwon) згадується як KAIST (카이스트, Kaiseuteu) і в англійській, і в корейській мовах. Три найпрестижніших університету в Кореї відомі під аббревіатурою SKY (스카이, seukai), об'єднуючи перші літери своїх англійських назв (Сеульський національний університет, Університет Коре і Університет Енсе). Варто згадати і Scholastic Ability Test або CSAT — це тип стандартизованого тесту, прийнятого в університетах Південної Кореї (대학 수학 능력 시험, Daehak Suhang Neungryeok Siheom), який був скорочений до Suneung (수능, «S.A.»).

У словах японської мови, писемність якої базується на китайській мові (китайсько-японська лексика), відповідно, використовується схоже з китайським формування акроніма. Наприклад, Tōdai (東大) для Tōkyō Daigaku (東京大学, Токійський Університет).

Японські запозичення з іноземних мов (гайрайго) найчастіше скорочуються не як акроніми, а використовують кілька звуків з перших фрагментів слів. У приклад візьмемо найпопулярнішу медіа-франшизу Pokémon, яку знають по всьому світу. Спочатку, дослівно повна назва перекладається як «кишенькові монстри» (ポケッ ト・モンスター [po-ke-tto mon-su-ta]). Завдяки скороченню, франшиза придбала відому нині назву ポケモン [po-ke-mon]. Некитайські іноземні запозичення (гайрайго) замість цього часто скорочуються як скорочені з'єднання, а не акроніми, використовуючи кілька початкових звуків. Це видно в транскрипції катакани іноземних слів, але також зустрічається в місцевих словах (написаних хіраганою).

1.2 Класифікація скорочень.

Скорочення прийнято ділити на дві великі групи: графічні та лексичні.

Лексичні скорочення — це усічені слова або словосполучення, ініціалізми (ініціальні аббревіатури) або акроніми. [13, с. 293] Будь-які частини або фрагменти слова можуть піддаватися скороченню в незалежності від морфемних рамок. Наприклад, авто — автомобіль, універ — університет, дос — doctor, сар — captain.

Сенс слова залишається незмінним, але ось його вид і стилістичний склад зменшуються. В лексичних скороченнях можливі орфографічні зміни, усічення по типу елізії або синкопи (куди входить афереза і апокопа), субстантивація (якщо скорочується слово, яке входило до словосполучення). Основним показником скорочення у фонетичному аспекті виступає стислість звучання лексичної одиниці. [56, с. 143]

Сюди можна віднести такі поняття, як ініціалізм, усічення і змішаний тип скорочення, про які ми поговоримо нижче.

Змішаний тип — це вид скорочень, які з'явилися завдяки різним сполученням аббревіатур. [42, с. 16]

Всього існує кілька видів аббревіатур і, в залежності від мови, в якій вони розглядаються, їх можна виділити різну кількість.

Ініціалізм — це вид аббревіатури, яка складається з початкових літер слів, зібраних в певне поняття. [43, с. 20] Всі букви вимовляються окремо. Наприклад, НЛО — Неопізнаний Літаючий Об'єкт, США — Сполученні Штати Америки.

Акронім або Аббревіатура звукова (аббревіатура акрофонетична) — це вид аббревіатури, коли також, як і в ініціалізмі, беруться початкові літери і створюють слово. [66, с. 90] Однак, на відміну від ініціалізмів, акронім може читатися одним словом. Наприклад, ВНЗ — Вищий Навчальний Заклад, СНІД — Синдром Придбаного Імунного Дефіциту.

Бекронім — це вид аббревіатури, який також можна інтерпретувати як «зворотна аббревіатура». [44, с. 50] Це певна група слів, яку використовують для створення акроніма з декількох відомих або маловідомих слів-неакронімів, або ж з акроніма, який має на увазі під собою зовсім інше поняття. Іншими словами, береться акронім і при розшифруванні з'являються слова, які зовсім не відносяться до теперешнього слова, з яких шляхом скорочення і створився акронім. Зазвичай, бекроніми створюються в комерційних цілях, або ж для жартівливих інтерпретацій того чи іншого поняття. Наприклад, SPA — аббревіатура, яка відноситься до оздоровчих процедур і розшифровується як Sanitas Per Aquam (Здоров'я Через

Воду). Однак, бекронім даної аббревіатури походить від міста в Бельгії під назвою Спа, провінція Льеж, який відомий завдяки своїм косметичним курортам.

Досить багато відомих комерційних акронімів придбали загально прийнятті бекроніми, які до сих пір звучать серед повсякденного спілкування. Наприклад, всім відома марка з виробництва автомобілів Ford, яка названа на честь її засновника, Генрі Форда, придбала бекронім First On Race Day (Перший в день заїзду) завдяки перемозі в 24-годинній гонці Ле-Мана, де модель Форда перегнала такі авто як Ferrari.

Варто згадати і компанію з виробництва електронної та побутової техніки з Південної Кореї LG, яке розшифровується як Lucky Goldstar (Щаслива Золота Зірка). Як зазначалося вище, бекроніми часто використовують в комерційних цілях і дуже подобаються маркетологам, тому, LG грамотно скористалося нагодою і розрутили свій бренд, створивши бекронім Life's Good (Життя чудове).

Існує також і зворотній ефект від бекронімів. Вони можуть зіграти як хорошу роль в просуванні бренду, але також і погану. Наприклад, Ford багато користувачів і покупців стали розшифровувати як Fix Or Repair Daily (Ремонтуй Або Лагоди Щодня) через власне невдоволення. Toyota, також, як і Ford, є виробником автомобілів, але японського виробництва. Клієнти і користувачі авто даної марки створили бекронім The One You Ought To Avoid (Те, Чого Потрібно Уникати).

Рекурсивний акронім — це бекронім, який безпосередньо або побічно звертається сам на себе. Вперше термін з'явився в 1979 році в пресі книги Дугласа Хофштадтера «Гедель, Ешер, Бах: ця нескінченна гірлянда», в якій автор використав аббревіатуру «БОГ», що має значення «БОГ над Джином» (GOD Over Djinn). Також, є припущення, що подібна концепція вживалася ще в 1968 році в науково-фантастичному романі Джона Бруннера «Стенд на Зазінбарі», де аббревіатура EPT — Education for Particular Task (Навчання конкретного завдання) пізніше перетворилася в EPTification for Particular Task, тим самим перетворившись в рекурсивний акронім.

Графічне скорочення — це упущення букви або складу, які позначаються графічно. Тут можна виділити чотири основних види:

- 1) тире — при усіченні початкової частини слова, яке скорочується, використовується вкрай рідко.
- 2) дефіс — при усіченні середнього фрагмента слова, але початок і кінець залишаються. Наприклад, «г-н» (з рос. «господин»), «хар-ка» (характеристика), «вид-во» (видавництво).
- 3) точка — при усіченні кінцевого фрагмента слова. Є найпопулярнішим способом скорочення лексичної одиниці. Наприклад, «англ.» (англійська), «стор.» (сторінка).
- 4) коса риска — при скороченні кінцевої частини словосполучення, якщо спрощують складне слово з дефісом, залишаючи в кожній частині по букві. Наприклад, «n/a» (з англ. «not available» не доступний), «к/т» (кінотеатр).

1.3 Скорочення як частина мовного прогресу.

Мова має тенденцію розвиватися з кожним роком, адже з'являються нові лексичні одиниці завдяки не тільки технологічному прогресу, а й розвитку людства в цілому. Іншими словами, розвиток мови не може стояти на місці, тому, не дивно, що скорочення змогли поповнити лексику тієї чи іншої мови.

У XIX ст. вчені почали вивчати здатність мови до зміни.

В. Гумбольдт стверджував, що мова є діяльністю и продуктом цієї діяльності, що підтримували О.О.Потебня, російський і український мовознавець, та Г.Паулі, німецький лінгвіст. З тих пір почали розрізняти такі поняття як статичний і динамічний аспект мови. Трохи пізніше це перетворилося в сосюрівську діхотомію (послідовне ділення цілого на дві частини, тоді кожної частини ще на дві і т.д.) діахронії і синхронії.

Діахронія — це розвиток мови крізь історію, а також її дослідження в різні періоди її історичного розвитку. [69, с. 98]

Синхронія — це певний період розвитку мови, у якому можна роздивитись її стан. Іншими словами, сукупність факторів мови, які можна простежити, і які функціонують в певний етап її розвитку. [69, с. 99]

Ф. де Соссюр, швейцарський лінгвіст, що заклав основи структурної лінгвістики та семіології, протиставляв діахронію і синхронно і стверджував, що це можна вважати як протиставлення двох явищ: явище без певної системи та з

системою, явище динамічне та статичне. Для нього діахронічна лінгвістика — це повністю відмінна від синхронічної лінгвістики. Деякі його наслідувачі продовжили ідею Соссюрі і розвинули протистояння даних двох аспектів мови ще більше. [6, с. 78] Наприклад, Л. Блумфільд, професор та американський лінгвіст, засновник та впровадник у структурній лінгвістиці дескриптивного напрямку, стверджував, що якщо під час опису сучасних положень мови враховувати її минуле, то це може не тільки нашкодити, але і не виступати необхідністю. Проте, І. О. Бодуен де Куртене, який спочатку пропагував ідею антонімії діахронії і синхронії, отриманої від Соссюрі, вказав на умовність, яка присутня під час виділення діахронії і синхронії у дослідженні мови. І. О. Бодуен де Куртене стверджував, що якщо вивчати синхронічний зріз мови, то не можна упускати і діахронічний, адже він дуже потрібен і необхідний для розуміння. [70, с. 66] А. Сеше, швейцарський лінгвіст, один з найбільших представників Женевської школи, а також Е. Косеріу, німецький вчений-лінгвіст румунського походження, дійшли до такого ж висновку, як і багато інших представників Празької лінгвістичної школи. У сучасному вивченні мови та її аспектів став загальноприйнятим факт існування двох підходів — діахронічного і синхронічного, які не можуть існувати та функціонувати окремо.

Усі мови в світі мають мовжливість перебувати на синхронічному зрізі, де видно їх змінність та стійкість, а діхронічний зріз — це рівновага мови під час її розвитку. Однак, існує більш істотна проблема для вирішення, яку складніше вирішити: як змінюється мова і які наслідки з цього випливають? Ф. де Соссюр не торкався цього питання безпосередньо, але вважав, що зміни закладені в структурі самій мови. Зате В. фон Гумбольдт вважав, що все це відбувається саме по собі, природними способами і процесами.

Варіація — це початковий етап розвитку мови в багатьох мовних змінах.

Розвиток мови дуже часто починається зі створення слова, індивідуального і суб'єктивного, яке після може перетворитись в стилістичний або територіальний варіант, який може замінити основний. Завдяки таким діям індивідуальне словостворення перетворюється в соціальний факт.

Варто відзначити, що зміни в лексиці тієї чи іншої мови завжди мають під собою певний ґрунт, вони не відбуваються спонтанно. Існують внутрішні і зовнішні причини. Внутрішні причини являють собою тенденції мовного розвитку, які існують в самій мові. Зовнішні — це імпульси, які штовхають мову на розвиток і зміну.

Однак, не всі лінгвісти визнають існування паралельного впливу внутрішніх та зовнішніх чинників. Наприклад, А. Мартіне, французький лінгвіст, а також Є. Курілович, польський лінгвіст, і інші визнають лише внутрішні чинники, але такі лінгвісти як Б. Головін, А. Мейє або А. Соммерсет визнають тільки зовнішні причини. [93, с. 49] Не варто розцінювати вищевказані фактори як щось самодостатнє, однак потрібно завжди брати до уваги те, що більшість змін в мові відбуваються завдяки суспільству і його потребам.

Як ми вже з'ясували, в розвитку мови можна виділити як зовнішні причини, так і внутрішні, через що в мовознавстві не раз виникали суперечки і дискусії між мовознавцями. Яка причина є більш впливовою? Зовнішня або внутрішня?

Так, Н. Б. Мечковська, білоруська мовознавець, соціолінгвіст, дослідниця історії мови, вважає, що зовнішня і внутрішня причини взаємодіють один з одним і діють одночасно, адже саме поділ на дві частини є умовним, але сама поведінка, суспільство і людська діяльність точно також взаємопов'язані. [41, с. 31] А. Соммерфельд, німецький фізик-теоретик і математик, один раз стверджував, що всі зміни мають соціальний характер, і він мав рацію. [64, с. 323]

Саме поняття прогресу мови в різні періоди по-різному обговорювалося і досліджувалося. Наприклад, вчені античних часів або епохи Відродження подібна проблематика і зовсім не піднімалася темою для розмов. Одними з перших, хто наважився пояснити розвиток мови були представники порівняльно-історичного мовознавства. Вони вважали, що розвиток мови в історичному контексті — це один із способів її існування.

У мовознавстві існує такий напрямок, як «натуралістичний», який виник завдяки ідеї походження майже всіх індоєвропейських мов з однієї, а також завдяки теорії еволюційного розвитку Ч. Дарвіна. Одними з його представників були Ф. М.

Мюллер, А. Шлейхер, які стверджували, що мова сама по собі як живий організм і може еволюціонувати і розвиватися. Також, вони стверджували, що мова проживає два певних періоду під час свого зростання: період розвитку (який починається ще з доісторичних часів) і період розкладу, деградації (історичний період). Причиною можна назвати відкриття багатства форм давньоіндійської мови (санскриту) і бідності форм (порівняно з санскритом) в сучасних індоєвропейських мовах. [49, с. 85]

Р. Раск, данський мовознавець та орієнталіст, один з основоположників індоєвропеїстики, порівняльно-історичного мовознавства виклав думку, що простота мовної структури може бути навіть краще, ніж складна мовна структура. [51, с. 101]

Такі лінгвісти, як В. Гумбольдт, з'ясували, що в деяких мовах існують тенденції, які достовірно показують саме поняття розвиток мови. В. Гумбольдт був упевнений, що мова постійно вдосконалюється завдяки швидкому розвитку суспільства в будь-яких сферах життя. [57, с. 32] Три типи мови — кореневі, аглютинативні і флективні — виступають доказом його ідеї.

Прогрес в мовній структурі змогли побачити датський лінгвіст О. Есперсен і російській та польській мовознавець І. О. Бодуен де Куртене. О. Есперсен, як і В. Гумбольдт, був упевнений, що прогрес тісно пов'язаний з морфологічними типами мов. І. О. Бодуен де Куртене, в свою чергу, привів три наступних факти:

- 1) скорочення довжини слова, особливо в романо-германських мовах;
- 2) більш задні артикуляції ставали попереду для більш чіткого розділу мови;
- 3) скорочення граматичних систем. [26, с. 20]

Ідеальними мовами вважали аналітичні мови, адже їх форма стала коротшою. Виявилось, що аналітичний спосіб написання граматичних часток і позначок став більш зручним, їх кількість зменшилася, їх простіше вимовити, створення нових форм стало більш регулярним, і так далі.

В. М. Жирмунський, російський і радянський лінгвіст і літературознавець, доктор філологічних наук, підтримав ідеї О. Есперсена. Він стверджував, що вища стадія в розвитку мислення має багато спільного з аналітичною системою.

М. Я. Марр, радянський лінгвіст-сходознавець, історик, разом зі своїми послідовниками просував подібні ідеї і думки щодо різних морфологічних типів мови як послідовної форми в його розвитку. Вони вважали, що розвиток мови прямо пов'язан з розвитком суспільно-економічних формацій і виробництва. Маррівська теорія містить у собі чотири стадії розвитку мови: флективна, аглютинативна, аморфна, аморфно-синтетична. [48, с. 28]

Проте, існує певна кількість мовознавців, які вважають, що тип мови не впливає на її досконалість. Виходячи з цього, можна сказати, що теорії Гумбольдта, Есперсена і Марра можуть створити неправильне уявлення про ієрархію мов в цілому.

Тим більше, варто не забувати і про зворотній ефект мовного розвитку, тобто, від аналітизма до синтетизму (тібетська і китайська мови).

У сучасному мовознавстві прийнято розрізняти два види прогресу: відносний і абсолютний. Відносний прогрес пов'язаний з мовної технікою, тому його прийнято вважати переважаючим. Абсолютний прогрес пов'язаний з розвитком можливості висловити мовний зміст. Структурування синтаксису, розширення словникового запасу, збільшення багатозначності слів і так далі.

Зовнішні причини розвитку відбуваються завдяки громадським чинникам і соціуму в цілому. Розвиток науки, технологій, духовної та матеріальної культури, зростання темпу життя і так далі є одним з найсильніших імпульсів в розвитку мови. Контакткування мов один з одним теж відносять до зовнішніх мовним змінам. Вони відбуваються в наступних випадках:

- 1) коли населення, що говорять на різних мовах, живуть на сусідніх територіях;
- 2) коли під час шкільного навчання відбувається освоєння ще однієї мови;
- 3) коли відбувається завоювання території;
- 4) коли на одній території існує два різномовних народи;
- 5) коли населення однієї країни вступає у відносини з населенням іншої.

Існують наступні типи мовних контактів: між непов'язаним і пов'язаним народом; опосередковані і безпосередні; постійні (перманентні) і випадкові

(казуальні); з двостороннім і одностороннім впливом; внутрішньо-регіональні і на територіях поруч; природні, штучні і змішані.

Контактування може зумовити:

- 1) зміна наголосу в слові;
- 2) зміна в словотворенні;
- 3) впровадження артикуляції з інших мов;
- 4) зміна в граматичних структурах;
- 5) запозичення фразеології і лексики. [62, с. 215]

Контактування декількох мов в результаті призводить до запозичення з однієї мови в іншу (лексика, граматики, фонетика і т. д.). Варто відзначити, що при будь-якому аналізі запозичень в мові, особливо лінгвістичному, існує проблема в дослідженні, які саме рівні мови піддаються змінам. Найлегше мова проникає в систему лексико-семантичну. Фонетика в більшості своїй намагається пристосуватися до фонетики мови, до якої проникає, змінюючи лише злегка фонетичну систему в цілому.

Проте, коли відбувається запозичення слів на тривалій основі і глобальні зміни в мові, фонологічна система може терпіти куди більше змін: фонологізація так званих алофонів, виникають нові фонемі. Наприклад, завдяки впровадженню та поширенню християнства серед слов'ян, у фонологічній системі з'явився звук [ф], хоча його навіть не було у групах слов'янських мов. Християнство подарувало слов'янам роботи стародавніх греків, з якими віруючі почали частіше ознайомлюватись, а саме в цих працях і зустрічався звук [ф]. [71, с. 219]

Найменше відкрита для змін саме морфологія, до якої важко потрапити. Існує припущення, що, коли дві або більшу мов взаємоконтактують між собою, то відбувається спрощення, але не проникнення у морфологію, тобто мова не розширюється. Таким чином скандинавські мови вплинули на морфологію англійської, через що і відбулось спрощення морфологічної складної.

Якщо в морфологію важко проникнути, то в синтаксис, навпаки, надзвичайно широко відкритий для змін. Саме тому більшість мов в світі мають схожу структуру речення. Наприклад, існують такі мови, як японська, де граматичні складові

закладенні у синтаксисі і загалом мають певні межі у запозиченні синтаксичних виразів.

Якщо ми будемо говорити про внутрішні і зовнішні зміни мови, то згадаємо таке явище як мовні контакти, котрі вважаються найбільш діючими у зміні мови та її структурі. Мовні контакти створюють конвергентний (збіг у фонологічній, синтаксичній, граматичній і т.д. системах) поштовх для руху і росту мови. Тобто, виникають певні мови, які починають допомагати певній мові розвиватись. Причиною подібних перевтілень можна назвати важливість певної мови, а не в структурі двох мов, що безпосередньо залежить від політичного, культурного і економічного розвитку носіїв. Найчастіше і найбільше мова піддається впливу мови, яка дуже схожа на першу. Але коли присутні відчутні відмінності в структурі мови, то вплив може бути мінімальним. Завдяки контакту двох мов більш серйозні зміни починаються з двоязичності, коли вони починають діяти на одній території одночасно, серед одного і того ж населення. Людина з подібною територією відкрита для впливу двох мов в один і той же момент, адже дві мовні системи вступають в контакт одна з одною. Завдяки цьому з'являється інтерференція — втручання іншої мови у певну мову, через що відбуваються зміни у структурі мови та застосування норм однієї мови в писемності та спілкуванні іншої.

Як ми зазначили вище, мовні контакти породжують конвергентний поштовх для розвитку мови, але, варто відзначити, що це відбувається по відношенню до кожної із контактуючих мов. Конвергентний розвиток часто плутають з мовною асиміляцією, але забувають, що конвергентність не поглинає іншу мову, навпаки, вона усіма можливими способами намагається знайти загальні характеристики і з'єднати їх.

Наприклад, балканський мовний союз, в якому присутні болгарська, хвацька, албанська, грецька, румунська, сербська, македонська і частково турецька мови. У перерахованих вище мов є кілька схожих і навіть однакових характеристик:

- 1) присутність постпозитивного артикля;
- 2) створення форм майбутнього часу завдяки опису;
- 3) схожість давального і родового відмінків;

4) присутність зредукованого голосного;

5) відсутність інфінітива.

Також, мови балканського союзу рухаються від синтетичної до аналітичної структури слова, а також в їх лексиці є досить багато схожих чинників. Існують також кавказький, гімалайський, повользкий і західноєвропейський союзи.

Коли мова часто і довго контактує з іншою, вона може асимілювати, тобто, одна мова прибере іншу, проте вона не зникне безслідно. Завдяки таким слідам з'явилися такі поняття як суперстрат, субстрат і адстрат. [94, с. 2]

Суперстрат — мова-надоснова, коли мова впливає на іншу під час її впровадження, але розчиняється в першій. Наприклад, латинська мова — це суперстрат для мов Західної Європи, нормандська для англійської, німецька для чеської. [10, с. 445]

Субстрат — мова-підоснова, коли мова, на яку впливали під час впровадження іншої мови, розчинилась в другій. Наприклад, фракийський субстрат для румунської мови, кельтська мова є субстратом для французької. [11, с. 39]

Близьким до перелічених є термін — адстрат.

Адстрат — це з'єднання характеристик мовних систем, які з'являлися завдяки контакту і впливу однієї мови на іншу завдяки тривалому спілкуванню носіїв. Даний тип є нейтральним, він не описує асиміляції мови або етносу, це прошарок між двома мовами — словінсько-італійський, білорусько-литовський. [15, с. 500]

Варто зазначити, що скорочення не є єдиним джерелом поповнення мови. Більшість інших явищ також можна включити в список помічників змін в мові.

1) Антонімія експресивної та інформаційної функції мови.

Слово може нести в собі певну інформацію, але воно може бути позбавлено експресивності. Тому, багато нових слів з'являються завдяки людському фактору і бажанням пофарбувати слово і додати йому емоційності. Наприклад, «модний, класний» знайшло синонім «крутий», що також можна назвати жаргоном.

2) Антонімія тексту (мови и мовлення) і коду.

Якщо збільшити кількість кодових одиниць, то тексту стане менше, але якщо їх зменшити, то текст стане більше. В цьому і проявляється суперечність.

Наприклад, залікова книжка — заліковка, чорне золото — нафта, духовна шафа — духовка.

3) Антонімія позначуваного і позначувального.

Позначуване несе в собі план змісту. Позначувальне несе в собі план виразу. Дані поняття знаходяться в хиткому положенні і мають нестійкий баланс, що призводить до розвитку багатозначності й синонімії і омонімії з різних точок зору.

4) Антонімія системи і норми.

У мові, як і в інших сферах, присутня війна між нормами і системою, що не залишається без певних наслідків. Те, що заборонено — стає нормою, адже використання забороненого має свій особливий сенс. Наприклад, в українській і російській мовах слово «пальто» не мало відмінків, але зараз ситуація зовсім змінилась.

5) Антонімія слухача і мовця.

Для економії власного часу і бажання викласти якомога швидше необхідну інформацію, оповідач може скорочувати сказане, в той час як слухач бажає дізнатися все в деталях.

Існують також внутрішні причини змін в лексиконі тієї чи іншої мови, а також її розвитку:

1) Тенденція до виразу значень за допомогою різноманітних формам.

Якщо ми візьмемо тенденцію до економії слів і порівняємо з цією, то друга є повною протилежністю першої. Хорошим помічником у такій тенденції є омонімія. Візьмемо за приклад слово «деркач», яке може мати значення стертого віника, а також назву птиці. Тут потрібно також врахувати і контекст, в якому розвивається дана тенденція.

2) Тенденція до конкретизації мовних елементів.

3) Тенденція до свідомої економії зусиль мовців та мовних засобів.

Її можна помітити скрізь усі рівні мови. Існує обмежена кількість фонем, з яких можна зробити велику кількість інформації, не дивлячись на їх вигляд.

4) Тенденція до обмеження утворення мовних одиниць;

Всі верстви мови мають тенденцію до змін, тільки є відмінність в їх швидкості і актуальності. Наприклад, граматики і морфологія не піддаються змінам так часто і відчутно, як лексико-семантична система. Словниковий запас будь-якої мови змінюється щодня незалежно від її носія. Одні слова з'являються, інші зникають.

Різні групи лексики можуть змінюватися з різним темпом. Основний словниковий склад мови, особливо її корінь, змінюється досить повільно. Так, за даними М. Сводеша, американського мовознавця, за тисячоліття змінюється всього лише 20% слів з ядра основного словникового складу.

Менш помітно та ще повільніше змінюється фонетичний рівень мови, адже фонетика існує лише під законами всередині мови. Лексикою користуються кожен день і зміни можуть помітити усі носії мови, але ось фонетичні зміни не факт, що помітять за час існування цілого покоління. Це не означає, що фонетичних змін не має, вони є, але не такі помітні.

Як було сказано вище, граматики і морфологія змінюються повільніше і менш помітніше, ніж фонетика або лексика. Тим не менш, не дивлячись на швидкість, морфологічні та граматичні зміни існують. Наприклад, в граматичній структурі англійської мови відбулись зміни у 1100 роках, коли французька мова мала надзвичайний вплив на англійську. В українській мові колись не було дієприслівників, а минулий час, який зараз має лише одну форму, раніше складався з чотирьох — імперфект, плюсквамперфект, аорист, перфект. Якщо ми візьмемо граматику інших мов, наприклад, англійську [53, с. 16]

Підводячи підсумок, можна сказати, що в мові її структура змінюється набагато повільніше, ніж її елементи.

Лексичний елемент має в собі поняття аббревіатурної або скороченої лексики, який збагачує словниковий склад будь-якої мови.

Активний приріст розвитку аббревіатурної лексики поклав початок в останньому десятилітті ХХ ст., в середині 80-х - 90-х рр., коли аббревіатура і скорочення переживали період словотворюючого освоєння. [51, с. 9] Як результат, створився окремий лексичний шар, який не має межі свого розширення донині.

Після помітного приросту скорочених словникових одиниць в лексиці європейських мов, на абрєвіатури стали звертати увагу багато лінгвістів та мовознавців, в тому числі і Р. Уелз, який вказував на бурхливий розвиток абрєвіації. Скорочення та словникові спрощення займають цілих 18% словникового складу будь-якої сучасної мови Західно Європейської сім'ї, як зауважила С. О. Барінова. Існує багато способів словотвору, але саме скорочення займають друге місце за частотою та кількістю використання. [76, с. 12]

Т. Пайлз писав: «Цілком ймовірно, що з часом акроніми будуть настільки ж звичайними, як і похідні слова від грецького коріння для називання нових наукових понять». [92, с. 289] Він вважав, що саме абрєвіатурні скорочення збагачають і будуть збагачувати будь-яку мову.

Багато лінгвістів не встигають простежити за виникненням нових скорочень в сучасних європейських мовах, настільки їх багато і настільки вони швидкі. Скорочення і нові лексичні одиниці з'являються майже щогодини і проникають в кожен рівень мови. Подібні слова не можна назвати випадковими, адже це повноправні одиниці, які можуть самостійно функціонувати. Їх також реєструють в словниках присвячених скорочень, як, наприклад, зазначена вище система «Тіронових значків».

Звідси впливає наступне: більшість традиційних і загальноприйнятих паперових джерел з лексикою вже не можуть містити в собі кожне слово, яке мовець створює і впроваджує в щоденне спілкування. Тут варто згадати Інтернет, який має більше можливостей і обсягу, ніж вищезгадані джерела. Інтернет може бути помічником у створенні електронної бібліотеки, куди внесення нових лексичних одиниць (ті ж скорочення) відбуватиметься простіше і швидше. [46, с. 69]

Але тут також виникає проблема. Раз кожен носій може поповнювати словник для загального доступу, існує ризик про незнання і неточність, щодо інформації, яка подавалася. Інтернет, іншими словами, вимагає більше контролю самими лінгвістами, а також необхідний постійний аналіз нових внесених одиниць.

Так як абрєвіація бере свій початок ще з часів античної давнини, можна сказати, що вона пройшла довгий шлях власного розвитку до сьогоднішніх днів.

Абревіація є способом словотвору і являє собою скорочення будь-якого слова або словосполучення, тим самим підкреслюючи власний статус як найважливішого способу словотворення.

1.4 Інтернет-дискурс як головне джерело скорочень в сучасній лінгвістиці

Завдяки бурхливому розвитку технологій, в наш час людина може зіткнутися з великим вибором фактур мови. Тільки раніше фактура мови включала в себе тільки усні і письмові висловлювання, але зараз можна зустріти і таке поняття, як технічну фактуру мови, іншими словами, листування в інтернеті, sms-повідомлення і т.д. Тобто, технічно опосередкований текст відрізняється як від письмового, так і від усного спілкування тим, що він більш лаконічний, в ньому велика кількість невербальних знаків (наприклад, смайлики), крім того, в технічній фактурі не беруться до уваги орфоепічні, орфографічні, а також пунктуаційні норми, адже головна мета - передати інформацію саме в даний момент.

Разом з появою технології інтернет-комунікація стала однією з головних типів спілкування. З'явилася сучасна тенденція до економії мовних засобів навіть на граматичному рівні.

Завдяки Інтернету також з'явився і Інтернет-дискурс. [34, с. 201] Загалом поняття дискурсу в сучасній лінгвістиці трактується неоднозначно. Термін «дискурс» в 60-70 роках описував пов'язану і узгоджену послідовність пропозицій і мовних актів. [81, с. 170] Але на сьогоднішній день, «дискурс» — це складне комунікативне явище. Він включає в себе крім тексту екстралінгвістичні фактори, без яких неможливо зрозуміти сам текст.

Варто виділити таке поняття, як комп'ютерний дискурс. Як пише Галічкіна Е.Н., комп'ютерний дискурс визначає багатожанровий функціональний різновид публічного монологічного або діалогічного мовлення, яке з'являється під час «комп'ютерного спілкування» [20, с. 40]. Але якщо взяти пояснення комп'ютерного дискурсу А.І. Самарічевої, то, на її думку комп'ютерний дискурс має на увазі єдину сукупність текстів, що мають спільну тематику об'єднаних між собою сучасними інформаційними технологіями [54, с. 70].

Тобто, «комп'ютерний дискурс» — це спілкування між людьми за допомогою комп'ютера, де також присутні гіпертекстуальність, віртуальність і глобальність. [68, с. 207] Комп'ютерний дискурс, як і інші види дискурсу, має дві сторони: адресанта і адресата, канал їх спілкування, по якому проходить інформація, повідомлення, яке передається від джерела до джерела. Крім того, в комп'ютерному дискурсі існує ще одна сторона у вигляді посередника, яким і виступає комп'ютер. [19, с. 45]

Лексичний склад мови має в собі більше ста тисяч слів, які також складаються з різних звуків і фонем. Згодом, в кожній мові стався відбір певних фонем, які виступають помічниками для спрощення спілкування і пошуку однакових значень, які можуть мати одну або схожу форму.

У комп'ютерному дискурсі всі рівні мови піддаються компресії, наприклад, надлишкові елементи.

Завдяки Інтернету з'явився як Інтернет-дискурс, так і комп'ютерний. [38, с. 39] Таким чином з'явилося і таке поняття, як «чат». В рамках глобальної мережі Інтернет формується особливе інтерактивне середовище з характерними для неї новими формами комунікації. До таких форм і відноситься чат (від англ. to chat — базікати) — комп'ютерна письмова комунікація, засіб обміну повідомленнями через комп'ютерну мережу в режимі реального часу. [35, с. 16]

У проблематиці чату відзначають унікальність його комунікативно-мовних характеристик: форма діалогу, спонтанний синхронний характер спілкування і його письмова реалізація, відсутності візуального і акустичного контакту під час комунікації адресанта і адресата. До сих пір не можна знайти докладного і комплексного аналізу даного жанру спілкування, а також його мовних особливостей.

На форму і образ спілкування в чаті впливають закони усної комунікативної взаємодії, тільки діалог відбувається повністю в письмовій формі. Співрозмовники знаходяться на віддаленій відстані один від одного, письмове оформлення повідомлень обмежує використання можливостей, доступних при усному мовленні.

Дистанція між співрозмовниками в комп'ютерній комунікації об'єктивно позбавляє можливості паралінгвістичних проявів, які зазвичай присутні при усному діалозі. Неформальний характер спілкування в чаті позбавляє можливості передачі візуальної або акустичної інформації, яка реально в контактному спілкуванні. Тому, в чаті існує ціла система засобів компенсації емоційних або акціональних складових. Неформальна письмова мова широко і активно застосовується користувачами Інтернету і стає новою формою спілкування.

Для компенсації паралінгвістичних прийомів в чаті виступають графічні і знакові засоби: редуплікація букв і розділових знаків, смайли, шрифтове і реєстрове виділення. Дана група компенсаторів представлена семіотичними знаками, які застосовуються в нехарактерних для традиційного письмового спілкування.

Редуплікація букв в живому діалозі показує задумливість мовця чи акцентує увагу на його емоційності, як і повтор розділових знаків. Адресант посилює експресивність висловлювання, як звертає увагу на його тон, яким би він міг бути в реальному діалозі. В усному мовленні адресант виділяє речення інтонацією, в письмовій — повторюваними знаками оклику.

Кілька знаків питання в кінці речення може виражати докір, сарказм, співчуття і обурення. Чим сильніший афективний стан комуніканта, тим більше знаків він ставить.

Якщо повторюються кілька знаків пунктуації, адресант показує спробу замінити ними інтонацію. Також, це повторення служить для акцентування певного слова чи речення.

Смайли — це особливі графеми, які можуть складатися з традиційних знаків для письма (двокрапка, тире, дужки). Вони також можуть мати вигляд анімованих зображень. В цілому, смайли виступають помічниками для кращої передачі почуттів і емоцій у чат-комунікацій.

Прописні букви або жирний шрифт служать для виділення в письмовому спілкуванні реплік, які в усному діалозі відзначаються підвищеним тоном або гучністю голосу. Подібне можна зустріти і в художній літературі, де курсив або

жирний шрифт підкреслюють акцентоване слово або фразу, також можуть відповідати крику.

Вербальні засоби компенсації представляють саморефлексивне висловлювання. Дана група має в собі нові засоби, що виникли в комп'ютерно-опосередкованому середовищі. [24, с. 188] Вони можуть описувати міміку і жести, емоційний стан і супроводжуватись діями, ментальну активність і фізичні дії.

1.5 Психолінгвістика використання скорочень. Вплив скорочень на свідомість людини.

Мовне середовище, в якому перебуває індивід, безпосередньо пов'язано з процесом розвитку і формуванням людської свідомості. [59, с. 26] Індивіди в суспільстві виробляють вид спільної діяльності, а саме мови, яка спрямована на їх пристосування до соціального та біологічного середовища і підтримку життєдіяльності.

Існує так звана гіпотеза Сепіра-Уорфа, яка передбачає, що структура мови безпосередньо впливає на світосприйняття її носіїв і на їх когнітивні процеси. У ній виділяють два формулювання: м'яку версію і сувору версію. М'яка версія полягає в тому, що мова може впливати лише на мислення носія. [60, с. 200] Також, вона має на увазі формулювання мислення перебуваючи під впливом деяких видів немовної поведінки і традицій.

В суворій версії мова визначає мислення, а когнітивні категорії обмежуються і визначаються лінгвістичними категоріями. Іншими словами, гіпотеза показує мову як продукт колективної діяльності, який впливає на характер людського пізнання. Індивід виступає як мислячий суб'єкт, який пізнає навколишній світ і разом з ним і себе. Все це відбувається завдяки впливу мови.

Зміни, які відбуваються в соціумі, мають відображення в мові носія, який є частиною цього соціуму. Обставини, при яких відбуваються зміни мови, можуть бути різними: науково-технічний прогрес, економічна і політична нестабільність, історичні події, зміна поколінь і т. п. Це і є соціальна природа мови як такої. Виходячи з вищесказаного, можна припустити, що аналіз особливостей функціонування мови в його сучасних формах дозволяє виявити зв'язок між змінами

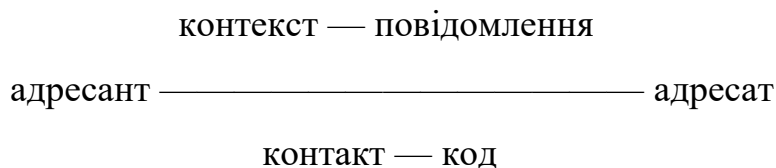
в світі і суспільстві і змінами в структурі мови. Причини ж необхідно шукати в колективній та індивідуальній свідомості.

Письмове спілкування в мережі Інтернет може виступати середовищем з багатьма рисами індивідуального світогляду, де істотну роль грає орієнтуючий мовний вплив, який носить в собі комбінований характер і відбувається відразу на декількох рівнях когнітивно-комунікативного процесу в більшій чи меншій мірі. [58, с. 295]

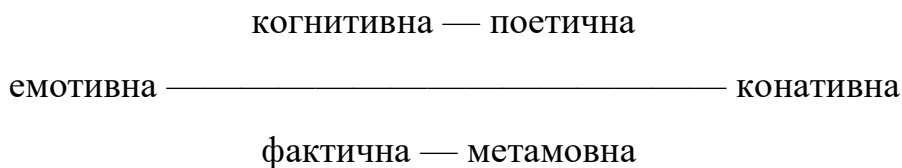
В. фон Гумбольдтом, а також такими вченими як І. А. Бодуен Де Куртен, А.А. Потебні та іншими, був сформульований принцип «ніщо не передається», який мав на увазі під собою ілюзію «передачі інформації» при комунікації, так як «сенса повідомлення думки полягатиме швидше в порушенні імпульсу в свідомості слухача, ніж спіритуалічний процес переселення готової думки» [40, с. 53]. Р. Гленвіла також стверджував, що «значення належать особистості, вони не передаються і їх немає в світі референції» [84, с. 441-462]. Існує думка, що мова не репрезентує когнітивні процеси суб'єкта, але перетворює казуальні зв'язки між тілом, мозком і навколишнім світом. [79, с. 43-56]. Однак, як зазначено в великому енциклопедичному словнику, тобто, в традиційній лінгвістичній теорії мова представляється як «деяка реально існуюча знакова система, яка використовується в деякому соціумі, в якийсь час і в певному просторі» [72, с. 558].

Між суб'єктом і зовнішнім світом відбувається процес кооперації, який проявляється у формі так званої людської комунікації. Сама по собі комунікація є взаємодія суб'єкта і навколишнього світу, соціо-біологічним середовищем. Метою є пізнання світу, його категоризація і концептуалізація. Під час комунікації, передачі одиниць мови від адресанта до адресата, створюються нові значення з урахуванням екстра-лінгвістичних і лінгвістичних чинників комунікативного акту. Мова відштовхується від колективної та національної свідомості, також виходячи з індивідуального мовного досвіду комунікантів. А. А. Залевська називає цей процес «спонтанним семіозисом» [25, с. 20], адже кожен раз одиниці мови можуть інтерпретуватись по-різному, відштовхуючись від різних конкретних чинників, завдяки яким індивід розвиває і живе в суспільстві.

Питання про функції мови в сучасній лінгвістиці залишається суперечливим і водночас важливим, на ряду з такими визначеннями як мова і мовна комунікація. Р. Якобсон збудував схему мовної комунікації, де ввів такі елементи, як код і контакт:

Завдяки такій схемі, Якобсон приходять до висновку, що існує шість функцій мови:

А. Фурдаль в своїй роботі «Відкрите мовознавство» представив функції мови разом з прізвищами вчених, які виділили дані функції [83, с. 45-52]:

- комунікативна (Завадовський, Мартіне);
- імпресивна (Бюлер);
- конативна (Гіро, Якобсон);
- експресивна (Завадовський, Мартіне, Бюлер);
- емотивна (Гіро, Якобсон);
- символічна (Бюлер);
- функція відношення (Гіро);
- репрезентативна (Завадовський);
- семантична (Мілевський);
- поетична (Гіро, Якобсон);
- естетична (Мартіне).

Мовознавство знаходиться на сучасному етапі розвитку, через що вчені когнітивної лінгвістики все частіше приходять до висновку, що мова може також виконувати функцію орієнтованого впливу. Питання про можливість орієнтованого мовного впливу піднімався такими вченими як Т.Л. Верхотурова, У. Матурани, Й. Златева і іншими. І. А. Шастіна в дослідженні для дисертації, в якій вона розглядала особливості категоризації мови як етнічної приналежності, аналізує і виділяє функцію «соціальної орієнтації» на матеріалі англійської мови [67, с. 3-21].

Орієнтована функція може розглядатися як з боку філософії, так і з боку теорії мови, на відміну від репрезентуючої функції. Представник агностицизму і емпіризму, а також шотландський філософ Девід Юм ще в VIII столітті сформулював відому в філософській літературі «проблему інших свідомостей»: якщо слова є лише оболонкою «думки» і висловлюють «ідеї», то як я, мовець, можу бути впевнений в тому, що слухач має ті ж «ідеї» речей, що є у мене? [86, с. 1-27] Мова виконує не тільки функцію передачі інформації і сенсу, але і виступає в ролі засобу орієнтації індивіда в соціо-біологічному середовищі. Виходячи з цього, орієнтовна мовна функція домінує при комунікації в консесуальній області.

Існує кілька рівнів проявів орієнтованого впливу, а саме: пізнавальний, імпліцитний, експліцитний, афективний та інші. Функція орієнтованого впливу в мові реалізується через мовлення. Існування даної функції, а також механізм її реалізації можна знайти в аналізі дискурсу або ж його частини. [74, с. 25]

Основна орієнтованої функції мови в процесі діяльності індивіда є одним з найважливіших процесів стимуляції створення нових форм і одиниць комунікації через їх творче конструювання, а також інтегрування різних ментальних процесів в режимі реального часу. Ця функція сприяє поповненню лексичного складу мови.

Складна багаторівнева функція допомагає індивіду впровадитися в конкретне соціо-біологічне середовище, що відбувається лише за умови спілкування з представниками даного середовища, де адаптація людини відбувається за допомогою когнітивно-пізнавальної діяльності.

Структура орієнтованого впливу неоднорідна. Варто виділити два взаємовиключних рівня в архітектоніці орієнтованої взаємодії: імпліцитний та експліцитний.

На імпліцитному рівні, або неусвідомленому, індивіди в процесі комунікації не усвідомлюють орієнтованого впливу разом з його властивостями, вони не розуміють і не знають законів і правил застосування орієнтованої функції.

На експліцитному рівні, або усвідомленому, комуніканти розуміють вплив орієнтованої функції навіть у разі, коли вони не розуміють і не знають законів і правил її застосування.

На зазначених вище рівнях також відбувається формування реакції на орієнтований мовне вплив. На кожному з рівнів виділяють підрівні орієнтованого впливу, в залежності від внутрішніх і зовнішніх лінгвістичних чинників, які взаємовиключні і можуть доповнювати один одного:

— афективний, або рівень психоемоційного впливу.

На даному рівні вплив на людину здійснюється в заданих умовах комунікативної ситуації з метою психоемоційної орієнтації. Орієнтований виробляє певну психічну реакцію, неусвідомлено (інстинктивну або асоціативну) або усвідомлено (рефлексивну). Також, формується емоційне сприйняття обговорюваного предмета, в результаті чого з'являються аксіологічні орієнтовані установки, які знаходяться в рамках реальних особистісних і соціокультурних категорій і концептів. Сама реакція може виражатися за допомогою мови, а саме вербально (репліка, лист, мовної акт), так і невербально (жести, міміка, різні символи). Орієнтований може виробляти реакцію за допомогою фізичної сили (спроба змінити стан предмета навколишнього середовища або пересування в просторі і часі і т.д.). Такий тип орієнтованого впливу в сучасному світі застосовується в блогах, рекламних і політичних текстах, де є пропганда, коментарях і інтрнет-мережі в цілому.

— когнітивний, або рівень гносеологічного впливу.

За допомогою мови відбувається пізнавальна діяльність. Завдяки взаємодії між учасниками комунікації і включення в динамічну систему відносин у орієнтованого відбувається формування нових уявлень і розширення загальної картини світу. Індивід формує нові концепти, здійснює операції синтезу, категоризації та узагальнення. Виявляється здатність установки і відмінностей між живими істотами, предметами навколишнього світу та ідеями.

— фактичний, або рівень контактовстановлюючого впливу.

За допомогою мови орієнтований піддається впливу залученості в комунікативний акт. Деякі з дослідників називають цю функцію вокативною [52, с. 112]. Результатом подібного успішного контакту є логічний перехід на наступні

рівні орієнтованого впливу — афективний і когнітивний залежно від ситуації спілкування.

1.6 Поняття «сленг».

Мова має тенденцію розвиватися постійно. Деякі слова або фрази присутні в повсякденному лексиконі індивіда протягом усього його життя, деякі зникають з ужитку, а деякі з'являються і поповнюють словниковий запас комуніканта.

Сленг (англ. slang) — це певний набір слів або нових значень існуючих слів, що вживаються серед різних соціальних прошарків. [29, с. 140] Поняття «сленг» почало досліджуватись у англійській лексикографії на початку XIX століття. Англійська мова та культура зробили значний внесок для вивчення терміна «сленг». [45, с. 3]

Сленг іноді є регіональним, оскільки він використовується тільки на певній території (наприклад, каліфорнійський сленг), але сленгові терміни часто специфічні для певної субкультури, наприклад, для музики. Проте, сленгові вислови можуть поширитися за межі своїх початкових територій, щоб стати загальноприйнятими, наприклад, «крутий» і «драйвовий». У той час як деякі слова в кінцевому підсумку втрачають свій статус сленгу, інші можуть продовжувати існувати і використовуватися під час спілкування або листування. Коли сленг поширюється за межі групи чи субкультури, яка його спочатку використовує, його початкові користувачі часто замінюють його іншими, менш впізнаваними термінами для збереження групової ідентичності. Одним із способів використання сленгу є обхід соціальних табу, оскільки основна мова має тенденцію ухилятися від звернення до певних реалій. З цієї причини сленгові словники особливо багаті в деяких сферах, таких як насильство, злочинність, наркотики і секс. Або ж сленг може вирости з простого знайомства з описаними речами. Серед каліфорнійських шанувальників вина, наприклад, Каберне Совіньон часто називають «Cab Sav», Шардоне — «Chard» і так далі; це означає, що називання різних вин витрачає менше зайвих зусиль. [50, с. 261]

Вчений Дж. Б. Гріноу і професор англійської літератури Дж. Л. Кіттрідж дали сленгу наступне визначення: «сленг — мова-бродяга, яка подорожує по околицях

літературної мови і намагається викласти собі стежку в найвишуканіші кола суспільства». [56, с. 34-36]

Термін «сленг» знаходиться в ряді з такими термінами як «розмовна мова», «вульгаризм», «діалектизм», «просторіччя», «жаргонізм» [29, с. 150]. Однак, на відміну від просторіччя, освічені люди також можуть користуватися сленгом в своїй повсякденній мові. Часто сленг використовується для підкреслення приналежності до певної групи. Найяскравішим прикладом є молодіжний сленг.

Мало хто з лінгвістів намагався чітко визначити, що таке сленг [80, с. 14-15]. Однак, лінгвісти Джонатан Лайтер та Бетані К. Дюма спробували та дійшли висновку, що вираз слід вважати «справжнім сленгом», якщо він відповідає як мінімум двом з таких описаних рис:

- 1) «Термін загалом вважається за табу у звичайному спілкуванні з людьми, які мають більше відповідальності та перебувають на більш високому соціальному прошарку»;
- 2) вираз намагається занизити серйозність промови або листа, тим самим зменшуючи його гідність та офіційність. Тобто, мовець зловживає регістром і намагається виділитись;
- 3) вираз використовують замість відомого та загальноновживаного синоніма для «уникнення дискомфорту, який був викликаний уточненням чи традиційним предметом»;
- 4) вираз дає сигнал, що мовець знає, про що йде розмова серед іншої групи людей, які знаходяться на одному і тому ж соціальному прошарку та знайоми з виразом або терміном.

Сленг слід відрізняти від жаргону, який представляє собою технічний словник певної професії. Жаргон, як і багато прикладів сленгу, може використовуватися для виключення учасників, що не входять до групи, з розмови, але в цілому має функцію, що дозволяє користувачам точно говорити про технічні проблеми в даній області.

Існує таке поняття як «нове просторіччя» або «загальний сленг» — термін, виділений лінгвістами і позначає широку групу нестандартних лексико-

фразеологічних одиниць, які поповнюються за рахунок соціолектів. Дані одиниці виходять за кола корпоративного і професійного групового сленгу і потрапляють в лексикон носіїв загальнолітературної мови, де немає таких соціальних обмежень як рівень освіти, вік, спільні інтереси, професія і інше.

1.7 Поняття «Емоджі».

Емоджі, або смайли, або емотікони — графічний спосіб вираження почуттів і емоцій через письмове спілкування. Спочатку, поняття «смайл» відносилось до зображення усміхненого обличчя і традиційно мав вигляд круглої жовтої особи з двома чорними точками і посмішкою. Пізніше, смайлами стали називати і інші зображення емоцій, близькі до демонстрації позитивних емоцій.

К.В. Овчарова, наприклад, характеризує смайли як кінетичні і графічні паралінгвістичні способи для вільного спілкування в мережі. [47, с. 24]. Вони інтуїтивно зрозумілі кожній людині будь-якої національності, так як зображують людське обличчя. Такі смайли як ☺ — вираз радості, ☹ — вираз смутку, належать до найбільш популярних у використанні смайлів. В Інтернет спілкуванні часто можливо зустріти «:)» або «:(», які надрукувати простіше і швидше. Користувачі чатів зуміли скоротити навіть зображення смайлика до «)» і «(». Для посилення емоцій можна використовувати комбінації з повторюваних дужок: :)))))) — вираз великої радості або, як зараз його часто використовують, для вираження сарказму або іронії; :((((((((— вираз великого смутку, образи чи злості.

У комп'ютерному дискурсі подібні графічні елементи для комунікації можуть виконувати багато різних функцій. [37, с. 209]. Перш за все, емоційність, експресивність, а також експресивно-оцінююча функція, коли з їх допомогою адресант висловлює власні почуття і емоції, показує своє ставлення, реакцію на сказане співрозмовником повідомлення. Користувачі чатів використовують смайлики як доповнення до репліки.

Також, смайли виконують комунікативно-регулятивну функцію, наприклад в кінці репліки вітання. У реальному спілкуванні співрозмовники при вітанні часто посміхаються, щоб показати позитивний настрій, що допомагає правильно почати

розмову. Посмішка в реальному спілкуванні демонструє повагу до співрозмовника і доброзичливі наміри. У чаті роль позитивних емоцій виконують смайли.

Функція підтримки контакту, яка також властива смайлам, демонструє активну участь у бесіді без використання слів. Адресант може відправити лише зображення або смайлик, який показує певну емоцію, що також виступає як оцінка висловлювання співрозмовника, найчастіше зображає мімічну реакцію.

Смайли виконують також і інформативно-прагматичну функцію, адже під час спілкування в чаті співрозмовники не бачать один одного. Смайли допомагають уникнути неправильного трактування деяких висловів чи певних слів, яке може виникнути через неможливість передачі невербальних сигналів через електронний текст. Присутність смайлів серед вербального тексту допомагає уточнити зміст повідомлення, подати сигнал реципієнту про правильну інтерпретацію висловлювання.

Найдавніший смайл був знайдений археологами з Туреччини та Італії під час розкопок в місті Греції, Каркамиш. Смайл був нанесений на поверхню глиняного ковша для шербету, що датується приблизно 1700 рік до н. е. Смайл популяризувався через культуру, особливо кінематограф, музику і літературу. В історії вперше зобразити дужкою посмішку запропонував російський письменник Володимир Набоков, який в 1969 році в інтерв'ю для газети The New York Times сказав: «Я часто думаю, що повинен існувати спеціальний типографський знак, що позначає посмішку, — щось на зразок вигнутої лінії, дужки, що лежить навзнак; саме цей значок я поставив би замість відповіді на ваше запитання» [18, с. 704]. Скотт Фалман, вчений в сфері комп'ютерних технологій, в 1982 році шукав способи запобігання неправильного тлумачення інформації, переданої через мережу Інтернет, тому він запропонував знак, що складається з двокрапки, дефіса та дужки: «:-)». Іншими словами, усміхнене обличчя. Згідно з задумкою Скотта Фармана, цей символ мав означати, що користувач пожартував, надрукувавши повідомлення. [30, с. 162].

Емоджі здатні змінювати спосіб комунікації між людьми швидше, ніж лінгвісти починають помічати зміни. Американський лінгвіст Бенджамін Зіммер

вважає, що смайли дають можливість людям вигадувати правила під час використання, що є органічним процесом.

Стенфордський лінгвіст Тайлер Шнобелен займається дослідженнями феномена смайлів на сучасному етапі його розвитку. У своїх роботах він досліджував соціальну мережу «Твіттер», де спілкування обмежується 280 символами. Шнобелен виявив, що використання смайлів в твіттері різниться щодо віку, статі, географічного положення, а також соціального класу користувача. Іншими словами, використання емоджі будується згідно з тими ж принципами, що і ділакти або регіональні акценти. Група користувачів, які мають доброзичливі стосунки між собою, беруть за звичку ставити в особистому листуванні певний набір емоджі. Таким чином вони формують свій власний сленг, який зрозумілий тільки їм. Шнобелен стверджує, що застосування нових смайлів можна порівняти із застосуванням нових слів, коли людина потрапляє за межі звичного йому соціального кола. У своїх дослідженнях він зауважив, що є певна відмінність між тими, хто використовує смайлик «:-)», де присутній дефіс, і тими, хто використовує скорочену версію — «:)». Шнобелен стверджує, що ніс, який зображений через дефіс, у користувачів асоціюється з консервативністю, традиційністю. Люди, які використовують «повну» версію смайла мають тенденцію писати правильно і використовувати знаки пунктуації. [17, с. 111] Вони рідше користуються аббревіатурами і пишуть без скорочень. Користувачі «скороченої» версії смайла менш суворі до правил правопису і частіше користуються іншими емоджі. Їх інтереси молодші, як і поривання, які не залежать від віку користувачів.

На думку Шнобелена існує помітна різниця в статевій приналежності тих, хто користується емоджі. Згідно з його дослідженням, жінки ставлять більше смайлів, ніж чоловіки. Він пов'язує це з ідеологією, згідно з якою жіноча стать більш емоційна, ніж чоловіча. Однак, він також додав, що аналіз використання смайлів або інших лінгвістичних закономірностей в рамках статевої бінарної опозиції є спрощенням.

У 2012 році група психологів з університету Рейса зібрало 21 студента коледжу, 11 чоловіків і 10 жінок, і дала їм для вільного користування безкоштовні

айфони, які в свою чергу могли аналізуватись. Мета експерименту не була розкрита користувачам. Через 6 місяців дослідники проаналізували приблизно 125 тисяч текстових повідомлень, через які студенти обмінюються інформацією. Кожен з досліджуваних відправив емоджі не менше одного разу, хоча більшість користувалися смайлами нерегулярно. [22, с. 81]

Бенджамін Зіммер один раз згадує, що існує утопічний ідеал, де люди будь-якої національності спілкуються за допомогою універсальної графічної мови, яка складається з певних символів. Британський філософ XVI століття Френсіс Бекон і британський журналіст XVIII століття Джон Вілкс мріяли про розробку візуальної мови, яка змогла би повернути людство в довавілонську епоху. [27, с. 795]

У 1950-х роках Чарльз Блісс, який пережив Другу світову війну і концентраційний табір, продемонстрував серію певних символів, завдяки яким, як він сподівався, будуть попереджені війни, адже комунікація буде здійснюватися через зрозумілим всім народом світу символам. Чарльз Блісс створив так звану бліссимволіку — інтернаціональну семантичну мовну систему. Кожен Блісс-символ несе в собі певне поняття, яке в поєднанні з іншим Блісс-символом несе в собі смислове навантаження. Бліссимволіка не відповідає ніяким звукам, які використовуються під час комунікації, чим і відрізняється від більшості світових систем писемності. [78, с. 75]

Фред Бенесон одного разу переклав книгу «Мобі Дік», використовуючи лише смайли. Три людини переводили книгу, друга група вибирала кращий переклад. Бенесон опублікував книгу під назвою «Емоджі Дік», яку внесли в дослідну Бібліотеку Конгресу США. [77]

Однак, одним з основних завдань будь-якого письменника — це здатність передати емоції і почуття через текст, без використання ілюстрацій. Лінгвіст Джон Макуортер стверджує, що неможливо здійснювати комунікацію за допомогою одних лише смайливів. Вони можуть передати емоції, але не можуть в деталях описати необхідну інформацію. [75, с. 194]

Бенджамін Зіммер погоджується з думкою Макуортера, він вважає, що смайли не можуть замінити справжню мову. Аналізуючи «Емоджі Дік» він помічає, що

смайли не можуть нести те саме смислове навантаження окремо, адже контекст створюється тільки якщо вони стоять поруч з іншим смайлом.

Висновки до першого розділу

Ми проаналізували і вивчили історію поняття «скорочення», як воно розвивалося в європейських країнах і країнах Далекого Сходу. Ми з'ясували, що саме поняття з'явилося ще в античні часи Стародавньої Греції, звідки сучасна лінгвістика взяла не тільки способи і методи скорочення слів, але і самі скорочені слова.

Ми виділили такі поняття, як «суспензія» і «контрактура», які з'явилися у Сердньовіччі і стояли на ряду з поняттям «скорочення». Ми виділили різні методи скорочення слова, де присутні такі як усічення початкової, середньої і кінцевої частини слова.

Ми з'ясували, що європейські мови розвивалися схожим чином, але східні мови мають іншу структуру мови, тому розвиток скорочень в даній групі абсолютно відрізняється від романо-германських або слов'янських.

Ми врахували, що великим поштовхом у розвитку скорочень служила Друга Світова війна, де військова лексика породила неймовірну кількість абревіатур, які існують і до цього дня.

Ми з'ясували причину, по якій скорочення існують, а саме — економія місця і швидкість передачі інформації від адресата до адресанта.

Ми також розглянули класифікацію скорочень, де виділили дві основні групи — лексичні та графічні. Ми виділили такі поняття як «абревіатура», «ініціалізм», «акронім», «бекронім», «рекурсивний акронім», які відносяться до лексичної групи скорочень, дали кожному визначення, з'ясували різницю між ними і вжили приклади для кращого розуміння. Графічна група скорочень набагато менше, ніж лексична, але ми з'ясували, що є такі допоміжні графічні способи скорочень як «тире», «дефіс», «точка» і «коса риска».

Ми з'ясували, що скорочення безпосередньо впливають на розвиток мови в цілому. Завдяки роботам різних мовознавців і лінгвістів, а саме Ф. де Соссюра, І. О. Бодуен де Куртене, А. Сеше, В. Гумбольдта та інших ми розглянули мову з різних

сторін, а також те, що саме індивід допомагає їй змінюватися і розвиватися як історично, так і структурно. Ми також з'ясували, що мова може змінюватися за допомогою іншої мови. Ми також розглянули такі мовні теорії, як теорія Маррівская, теорія В. Гумбольдта, теорія еволюційного розвитку Ч. Дарвіна і т. д., які допомогли нам проаналізувати мову з різних сторін.

Ми з'ясували, що існують зовнішні і внутрішні тенденції зміни мови та мовної структури.

Ми проаналізували Інтернет-дискурс, адже він є одним з кращих джерел скорочень в будь-якій мові. Завдяки Інтернету з'явилося комп'ютерне спілкування і чат, що породило велику кількість графічних та лексичних скорочень.

Ми також вивчили психолінгвістичну сторону використання скорочень з боку людини і з'ясували завдяки гіпотезі Сепіра-Уорфа, що структура мови впливає на свідомість людини. Ми з'ясували, що суб'єкт безпосередньо піддається впливу зовнішніх факторів, які не тільки допомагають формувати лексичний склад, але і спосіб вираження того чи іншого виразу. Завдяки А. Фурдалю і його науковій праці «Відкрите мовознавство», ми з'ясували, що функції мови мають прямий вплив на свідомість людини, а саме емоційний, символічний, імпрісивний і т.д.

Ми з'ясували, що існує також орієнтована функція мови, яка більш детально може розкрити методи і способи функціонування людської свідомості всередині комунікативної ситуації.

Ми досліджували такі поняття, як «сленг» і «смайл», адже вони є вихідцями з поняття «скорочення». Ми вивчили, наскільки популярний сленг і смайли, коли і в яких випадках їх використовують, а також дізналися їх історію виникнення. Ми з'ясували, що сленг і смайл мають спільну функцію, а саме — експресивність передачі інформації.

Ми можемо сказати, що скорочення — це одна з ліній, завдяки якій мова розвивається, а також створює більш швидкий спосіб передачі інформації.

РОЗДІЛ II. КОНЦЕПЦІЯ «РЯКУГО» У ЯПОНСЬКІЙ ЛІНГВІСТИЦІ

2.1 Термін «рякуго» в японській лінгвістиці, його значення та походження.

Рякуго (з яп. м. 略語 [ryakugo]) — скорочення або часткове скорочення або скорочена форма слова, яке якимось чином зберігає своє первинне значення. До даного терміну відносяться такі поняття, як: акронім (у яп. 頭字語 [toujigo]); скорочення повної назви міста, імені людини, найменування групи або іншого власного імені (у яп. 略称 [ryakushou]); аббревіатура (у яп. 省略語 [shouryaku]), яке опосередковано є синонімом рякуго. [12, с. 171]

Для початку, необхідно дослідити суть терміна і його проблеми, адже в японській мові поняття «скорочення» має різні значення. Для з'ясування варто розглянути роботи японських лінгвістів, які присвячені дослідженню поняття «рякуго» при описі будь-яких скорочень. Наприклад, термін «скорочення» (Е. В.В. Маєвський, Н.І. Фельдман, А. В. Кудряшова), а також термін «редукція» (А.В. Кудряшова) або «аббревіатура» (О.А. Пашковський, Б.П. Лаврентьєв) [3, с. 22]. Саме слово, яке з'явилося внаслідок скорочення, також має різні термінології з боку сходознавців, а саме: скорочення (Н.І. Фельдман, А.В. Кудряшова), складноскорочені слова (О.А. Пашковський), аббревіатурі (Б.П. Лаврентьєв). Однак, якщо дивитися на приклади кожного з термінів, стає зрозуміло, що все це одне й те саме, але тоді виникає питання, чому існує така розбіжність у визначенні поняття?

Причиною можна назвати саму японську мову, а саме її лексичну систему, адже, якщо ми проаналізуємо її складову, то виявимо, що система складна. Слова китайського походження канго (з яп. 漢語 [kango]), слова японського походження ваго (з яп. 和語 [wago]), слова-запозичення з інших мов гайрайго (з яп. 外来語 [gairaigo]) і слова, написані латинськими буквами ромаджі (з яп. ローマ字 [romaaji]). Також, варто згадати і японські азбуки: хірагану і катакану. В японській мові структура скороченого слова може бути неоднорідною. Наприклад, можна взяти слово 学食 [gakushoku] — шкільна їдальня, яке є скороченням від слова 学生食堂 [gakuseishokudou]. Але, в японській мові також можна зустріти і слово NHK, що представляє собою назву японської телерадіокомпанії та скорочене від 日本放送協会

[nippon-housou-kyoukaï]. Очевидно, що слова різні за своєю структурою і творінню, тому серед японістів виникають подібні розбіжності. Однак, варто зазначити, що сходознавці згодні і сходяться на думці, що скорочення найчастіше зустрічаються серед лексики канго і гайрайго.

2.2 Види скорочень у японській мові.

2.2.1 Класифікації скорочень у японській мові.

В японській мові виділяють кілька класифікацій рякуго, через що можуть виникати складнощі, адже в кожній є щось унікальне, чого немає в іншій. Розглянемо три групи класифікацій скорочень, а саме класифікація скорочень за А. В. Кудряшовою, за Т. К. Комарницькою та стандартну японську класифікацію.

В японській мові було виділеної 4 типи скорочень А. В. Кудряшовою:

- 1) скорочення, що складаються з канго (学食 [gakushoku] від 学生食堂 [gakusei-shokudou] шкільна їдальня);
- 2) скорочення, що складаються з канго і гайрайго (エン故 [enko] від エンジン故障 [engin-koshou] поломка двигуна);
- 3) скорочення, що складаються з ваго и гайрайго (朝シャン [asashan] від 朝のシャンプー [asa-shampuu] ранковий душ);
- 4) скорочення, що складаються лише з гайрайго (レッチイー [rechii] від レモン・ティー [remonchii:] чай з лимоном). [36, с. 87-89]

Але крім перерахованих вище аббревіатур можна зустріти і такі скорочення, як NHK або НАТО, що показує неоднорідність в системі скорочень в японській мові.

Більш розширену класифікацію пропонує Комарницька Т. в своїй науковій статті, присвяченій аббревіації. За її словами, можна розділити рякуго умовно на дві групи:

1. Скорочення, які записуються суто японською мовою.
2. Скорочення, які записуються латиницею. [3, с. 22]

Після цього, йде вже більш розширений розподіл рякуго, адже тепер ми бачимо чітку різницю в двох групах.

1. Скорочення, які записуються суто японським письмом [3, с. 23]:

— скорочення від слів групи ваго (きもい [kimoī] жахливий, неприємний від 気持ち [kimochi] настрої та 悪い [warui] поганий);

— скорочення від слів групи канго (発禁 [hakkin] від 発売禁止 [hatsubai-kinshi] заборона на продаж);

— скорочення від слів групи гайрайго (セクハラ [sekuhara] від セクシュアル・ハラメント [sekushuaru-harusamento] сексуальні домагання);

— скорочення від слів канго-ваго (ガリア人 [gariajin] від したがりや [shitagaria] предмет захоплення та 人 /jin/ людина — бойфренд);

— скорочення від слів канго-гайрайго (合コン від 合同コンパニオン [goudou-kompanion] компанія);

— скорочення від слів ваго-гайрайго (口コミ [kuchi komi] від 口から口へのコミュニケーション [kuchi-kara kuchi-e-no komunikeeshoun] усна комунікація);. [3, с. 24]

2. Скорочення, які записуються латиницею [3, с. 24].

— скорочення, які створюються з англійських слів (OL [oeru] (від англ. office lady) молода офісна співробітниця);

— скорочення, які запозичені в готовому вигляді з інших мов (GDP [ji:-di:-pi:] ВВП);

— скорочення, схожі на англійську мову, але створені з японських слів (К.К. [Ke:-ke:] від 株式会社 [kabushikigaisha] акціонерна компанія). [3, с. 24]

Завдяки схемі, представленої вище, можна детальніше розподіляти слова і досліджувати їх структуру та значення. Японська мова набагато складніша, ніж, наприклад, європейські, тому і список типів скорочень виходить більше і важче для розуміння.

У стандартній японської класифікації, представленої в роботах Кенджи Моріока і Едзі Танабе, також є дві головні групи скорочень.

1) Скорочення з чисто японської мови.

2) Скорочення з використанням латиниці.

Також, дві ці групи поділяються на підгрупи, які ми розглянемо нижче.

1) Скорочення з чисто японської мови. [31, с. 5]

а) скорочення від слів ваго і канго:

— скорочення морфем (国連 [kokuren] від 国際連合 [kokusairengou] Організація Об'єднаних Націй);

— скорочення, яке шифрує істинний вид морфем (ブヤ [buya] від 渋谷 [shibuya] Шібуя, район в Токіо);

— скорочення, які не враховують фонематичну складову морфем і спираються лише на букви (外為 [gaitame] від 外国為替 [gaikoku-kawase] валютні операції);

— скорочення, які наслідують скорочення європейських мов (NHK [eneichkei] від Nippon Hoso Kyokai від 日本放送協会 назва японської державно-громадської центральної телерадіокомпанії).

б) скорочення типу японських псевдоанглїцизмів васей-ейго (з яп. 和製英語 [wasei-eigo]):

1) скорочення іноземними слів, написані катаканою [23, с. 14]:

а) скорочення простих слів:

— скорочення з вилученням префікса зі слова (バイト [baito] від アルバイト [arubaito] додаткова робота);

— скорочення з вилученням кінцевої частини слова (チョコ [choko] від チョコレート [chokore:to] шоколад).

б) скорочення складних слів:

— скорочення з вилученням префікса зі слова (エンドラン [endoran] від ヒットエンドラン [hitto-endoran] прийом в бейсболі, коли після подачі пітчера гравець негайно переходить на інше місце);

— скорочення з вилученням центральної частини слова (ルポライター [ruporaita:] від ルポルタージュライター /ruporuta:juraita/ автор репортажа);

— скорочення з вилученням кінцевої частини слова (コンビニ [kinbini] від コンビニエンスストア [konbiniensu-sutoa] цілодобовий продуктовий магазин);

— скорочення у формі аббревіатури (パソコン [pasokon] від パーソナルコンピューター [pa:sonaru-konpu:ta] стаціонарний комп'ютер);

— скорочення на основі літер (パ・リーグ [pa-ri:gu] від パシフィック・リーグ [pashifikku-ri:gu] Ліга Тихого Океану, бейсбольна ліга) [23, с. 16].

2) скорочення іноземних слів, написаних латиницею (PTA від Parent-Teacher Association).

3) Змішування різних мов, слова-гібриди (カラオケ від 空 [kuu]+オーケストラ [o:kesutora] караоке).

На думку японського лінгвіста Кендзі Моріока, однією з найбільш помітних характеристик аббревіатур японської мови (ваго і канго) в цілому є те, що більшість з них представляються номенклатурою, технічними термінами, жаргоном або сленгом. Крім того, аббревіатури, написані катаканою і які є іноземними словами унікальні тим, що вони не є точно спрощеними відповідно до морфології мови оригіналу, а мають знаковообразний характер, який ігнорує форму мови оригіналу.

2) Скорочення з використанням латиниці:

а) скорочення у вигляді аббревіатур:

— акронім (ナサ [nasa] від NASA від National Aeronautics and Space Administration);

— ініціалізм (エフ・ビー・アイ [efu-bi:-ai] від FBI від Federal Bureau of Investigation).

б) скорочення шляхом усічення:

— скорочення з вилученням префікса зі слова (net від Internet Інтернет);

— скорочення з вилученням центральною частиною слова (Dr. від Doctor доктор);

— скорочення з вилученням кінцевою частиною слова (memo від memorandum меморандум);

— скорочення з вилученням префікса і кінцевою частиною слова (flu від influenza хвороба);

— скорочення з вилученням голосних букв (bldg від building споруда);

в) скорочення слів методом контамінації:

— слово-гібрид (bit від binary digit біт, мінімальна одиниця кількості інформації);

— скорочення методом телескопії (brunch від breakfast + lunch прийом їжу, що поєднує сніданок і ланч у країнах Європи і США).

в) класичні скорочення слів латинського походження (etc. від et cetera і так далі).

Можна помітити, що у всіх трьох класифікаціях зустрічаються типи скорочення змішаних з канго, ваго і гайрайго, і, звичайно ж, скорочення, пов'язані з іноземними мовами. Все це показує, що японці скорочують не тільки свою власну мову, а й інші.

Японська молодь, так само як і російська чи американська, придумує свої особливі стилі і засоби спілкування, щоб проявити свій «дух протиріччя», властивий будь-якій молоді, і протиставити себе суспільству «дорослих людей», і, можна сказати, що в цьому плані японці виявляють особливу старанність. Це люди у віці, в середньому, від 15 до 25 років, для яких, з огляду на дорослішання, важливо знаходити і здійснювати різні способи самореалізації. Зупиняючись на особливостях спілкування, варто зауважити, що сучасна молодіжна мова не була б такою, якою вона є зараз без одного з важливих досягнень людства за останні десятиліття - Інтернету. Звичайно, листування в Інтернеті має свої обмеження - через текст можна передати живі людські емоції, а написання тексту часом займає більше часу, ніж та ж фраза, сказана усно. Ці обмеження стали передумовою до появи і розвитку спеціальних засобів і форм спілкування, прийнятих зараз по всьому світу. Природно, найбільший внесок у створення і впровадження нових форм спілкування вносить молодь. У кожній країні створюються унікальні прийоми спілкування, які з часом або переходять з розряду молодіжного мови в стандартне Інтернет-спілкування, або зникають зовсім.

2.2.2. Поняття «йодзідзюкуго». Скорочення у ідіоматичних та не-ідіоматичних йодзідзюкуго

Окрім вище означених скорочень (аббревіацій), у японській мові можна зустріти такий вид, як йодзідзюкуго, який також часто використовується у повсякденному житті японців.

Йодзідзюкуго (яп. 四字熟語 [yoji-jikugo] буквально «чотирих-ієрогліфічне готове (зріле) слово») — термін, який існує виключно в японській мові, що позначає

слово або вираз з чотирьох ієрогліфів. [9] Подібним чином можуть записуватися складні словесні конструкції. Йодзідзюкуго не дотримуються жодної з граматичних правил японської мови на її сучасному етапі розвитку, через що дослідження морфології кожного з ієрогліфа складне і вимагає багато часу. [8]

Визначення йодзідзюкуго дещо каламутне, так як японське слово *jukugo* (熟語, буквально «зріле/популярне слово») може лінгвістично означати «складність», «ідіома» або «фраза».

Оскільки велика частина писемності в японській мові була взята з китайської, то не дивно, що і самі йодзідзюкуго є прообразом китайського чен'юй. Не дивлячись на війни між Японією і Китаєм, зараз їх стосунки налагоджуються і розвиваються, тому китайські вислови або звичайна лексика все частіше і глибше проникають в японську. [85, с. 65] У Китаї часте використання фразеологізмів, тобто, чен'юя, вважається ознакою освіченої і начитаної людини, особливо якщо вислів грамотно вписується в мовлення. Тому, використання йодзідзюкуго в японській мові має ті ж характеристики. У сучасній японській мові йодзідзюкуго можна зустріти не тільки в усному мовленні, а й у книгах, газетах, манзі та рекламних брошурах.

Якщо ми подивимося на структуру йодзідзюкуго, то згадаємо стародавню китайську літературну мову під назвою веньянь (афористичні вислови) [21, с. 203], тобто до класичної китайської мови, яка зберегла свою морфологію, проте майже не використовується у сучасному світі і вважається окремою сферою для вивчення.

Для розшифровки і повного розуміння йодзідзюкуго, необхідно знати етимологію всього чотиризначного виразу, що є найбільшою проблемою у вивченні. Кожен ієрогліф необхідно знати, але також варто враховувати його сенс в поєднанні з іншим символом. Японський йодзідзюкуго може виступати у реченні як іменна частина присудка, підмет або другорядний член речення. Іншими словами, йодзідзюкуго займає місце члена речення і вважається одним цілим словом. [7, с. 114–120]

Йодзідзюкуго збереглося в сучасній японській мові завдяки камбуну (письмовій японській мові), який активно проникав до Японії приблизно з початку

IX по кінець XIX ст. [95, с. 53] Якщо ми подивимось на сучасне оформлення та читання йодзідзюкуго, то побачимо, що воно супроводжується граматичними структурами і певними показниками.

Йодзідзюкуго є якимись смисловими формулами, які, знаючи ієрогліфи і походження висловлювання, можна зрозуміти, але вельми важко адекватно перевести на іншу мову. Труднощі у розумінні та перекладі багатьох з них виникають не тільки через архаїчність лексики та ієрогліфіки, а й через читання ієрогліфів, яке вийшло із ужитку. [12, с. 304-307]

Оскільки більшість йодзідзюкуго прийшло з давньої китайської і японської мов, то їх значення могло залишитися незмінним. Однак, в сучасній японській мові існують чотирьохсимволічні фразеологізми, які змінили своє справжнє значення. Для кращого розуміння візьмемо вираз 口是心非, що в китайській і в якийсь період японській мовах мало значення «лицемірство, брехня, фальш». [16, с. 20] На противагу, в японській мові існує вираз 言行一致, що обозначає «єдність слова та справи». Проте, фразеологізм 口是心非 почали використовувати в значенні, коли людині психологічно некомфортно і він рефлексує з приводу свого життя і самого себе, а також коли слова і дії не мають нічого спільного. [16, с. 21] Також, варто згадати фразеологізм 小心翼翼 з книги Ши-цзин, який в сучасній мові перетворився в вираз боязкості і боягузтва, але колись мало значення трепетної турботи про когонебудь. [16, с. 22]

Йодзідзюкуго зберегіг в собі не тільки лаконічне вираження думки, а й ритміку разом з мелодійністю, адже в китайській мові чотирьохієрогліфічні словосполучення несли в собі багату образність і традиційно використовувались у літературі. [1, с. 5-6]

Ще одна проблематика йодзідзюкуго таїться в складності передачі прийомов російською або українською мовами, наприклад повторення символів або алітерацій, які служать для емоційного збагачення і підтримки необхідної інтонації. Подібні терміни можуть бути відсутніми, тому і прикладів для кращого розуміння важко знайти.

Йодзідзюкуго в широкому сенсі просто означає будь-які японські складні слова, що складаються з чотирьох символів кандзі. Однак, у вузькому або строгому сенсі цей термін відноситься тільки до з'єднань з чотирма кандзі, які мають конкретне (ідіоматичне) значення, яке не може бути виведено зі значень компонентів, які їх складають. [5, с. 153]

1) Не-ідіоматичні йодзідзюкуго

Варто зауважити, що не дивлячись на первісне значення йодзідзюкуго, а саме значення фразеологізму, у японській мові існує велика кількість йодзідзюкуго, які не представляють собою ідіому. Переважна більшість з них — це ті, зміст яких можна легко вивести з буквального значення кожної із частин. Ці з'єднання можна назвати не-ідіоматичними йодзідзюкуго.

Наприклад, складне слово 屋内 禁煙 /okunaikin'en/ «не курити в приміщенні» — є не-ідіоматичним йодзідзюкуго. Воно складається з чотирьох символів: 屋 /oku/ «будівля», 内 /nai/ «всередині», 禁 /kin/ «заборона» і 煙 /ru/ «паління». [16, с. 170] Альтернативно, це можна розглядати як складову з двох загальних двохсимвольних зв'язків: 屋内 /okunai/ «в приміщенні» і 禁煙 /kin'en/ «заборна на паління». В будь-якому випадку сенс зрозумілий; немає ніяких імітаційних значень за межами буквових значень кожного з компонентів. Нижче наведені декілька прикладів не-ідіоматичних йодзідзюкуго:

- 日米 関係 [nichibeikankei] ([nichi] «Японія» + [bei] «Америка» + [kankei] «відносини») — відносини між Японією та Америкою; [1, с. 120]
- 自画自賛 [jigajisan] ([ji] «сам» + [ga] «картина» + [ji] «сам» + [san] «напис на полях картини») — картина з написом або віршем, написана самим художником. [1, с. 120]
- 大学 教育 [daigakukyōiku] ([daigaku] «університет» + [kyōiku] «освіта») — вища освіта; [1, с. 120]
- 宣伝 効果 [sendenkōka] ([senden] «реклама; пропаганда» + [kōka] «ефект») — ефект пропаганди/реклами. [1, с. 120]

- 环境 恶化 [kankyōakka] ([kankyō] «навколишнє середовище» + [akka] «погіршення») — погіршення стану навколишнього середовища; [1, с. 120]
- 历史 小说 [rekishishōsetsu] ([rekishi] «історія» + [shōsetsu] «роман») — історичний роман; [1, с. 120]

Зверніть увагу, що 四字 熟語 само по собі фраза з чотирьох ієрогліфів.

2) Ідіоматичні йодзідзюкуго

З іншого боку, кілька тисяч цих чотирьохсимволічних з'єднань є істинними ідіомами в тому сенсі, що вони мають особливе значення, яке не може бути вираховано з буквальних значень компонентних слів. Прикладом ідіоматичного з'єднання є:

- 醉生 夢死 ([sun] п'яний + [sei] життя + [mu] мрія + [shi] смерть) - п'яно жити, померти мріючи; промріяти все життя, не зробивши нічого значного (Походження: Китайська класична література) [1, с. 144]
- 一期 一会 ([ichi] один + [go] життя + [ichi] один + [e] зустріч) - кожна зустріч відбувається тільки раз в житті. Тобто кожна зустріч унікальна, більше таке спілкування ніколи не повториться. (Походження: Японська чайна церемонія) [1, с. 144]
- 羊頭 狗肉 ([e:] вівця + [tou] голова + [ku] собака + [niku] м'ясо) - виставити баранячу голову, а продавати собачатину. Тобто недобросовісна реклама (Походження: Китайська класична література) [1, с. 144]
- 一攬 千金 ([ichi] один + [kaku] схопити + [sen] тисяча + [kin] золото) - нажити стан в один момент, несподівано розбагатіти (Походження: Китайська класична література) [1, с. 144]
- 美人 薄命 ([bi] краса + [jin] людина + [haku] тонкий + [mei] життя) - у красуні життя коротке (Походження: Китайська класична література) [1, с. 144]

Як і багато речей (особливо кандзі), йодзідзюкуго має китайське коріння і походження. Японський йодзідзюкуго можна віднести до китайського чен'юй. Фактично, багато ідіом йодзідзюкуго просто копіюють з китайської версії. Є деякі невеликі зміни в читанні, щоб зробити їх більш японськими. [61, с. 319]

Чен'юй (кит. трад. 成語, спр. 成語, [chéngyǔ], буквально: «готовий вираз») — термін, який відноситься суто до китайської мови. Має значення виразу, який створюється завдяки складу чотирьох ієрогліфів в одне ціле. [32, с. 131]

Значна кількість чен'юя походять з давньої китайської літератури, як, наприклад, класика до-Цинь або поезія всіх періодів китайської історії, а також пізні імператорські народні романи та оповідання. Початок історії створення чен'юя припадає на ХІХ — початок ХХ століття. Серед ранньої класичної літератури, чен'юй описував ліричні образи з шицзину та детальні, яскраві історії, записані в Цзоочжуані та Шидзі, які до нашого часу служать особливо багатим джерелом матеріалів з чен'юєм. Оскільки вірші шидзін складаються з рядків із чотирьох символів, деякі чен'юї — це прямі цитати з шицзину. [61, с. 320]

Таким чином, чен'юй — це скам'янілі вислови, які використовують лексичний склад китайської мови і дотримуються синтаксичних правил літературної китайської мови. [32, с. 132] Отже, вони передають інформацію більш компактно, ніж звичайна розмовна мова або письмо. Вони можуть містити підмет і присудок, але у той же час вони можуть виступати як самостійне речення (або навіть двосимвольні незалежні один від одного речення), або вони можуть виконувати роль будь-якої частини мови в реченні, діючи синтаксично як прикметник, прислівник, дієслово. [32, с. 133] Як у мовленні, так і в письмі вони служать для стислої передачі складної чи багатогранної ситуації, сцени чи концепції. Їх використання завжди розцінюють як доречність або елегантність, вони відзначають ерудицію доповідача чи письменника. [61, с. 322]

Також як чен'юй, елементи йодзідзюкуго часто представляють окремі ідеї і моралі, які є в історії, з якої вони походять. [63, с. 132] Ось чому часто так складно виводити зміст прямо з ідіоми, не знаючи спочатку історію; вони ніби як мнемоніки, які допомагають вам запам'ятати історію.

Зараз японські йодзідзюкуго, які позначають ідіому — це не звичайне та пусте копіювання з китайського чен'юй. [33, с. 281] Не дивлячись на те, що більшість йодзідзюкуго пішли від китайського ченьюй, в сучасній японській мові можна знайти чотирьохієрогліфічні вислови, які мали витоки з японських приказок або

древніх історій про Японію, буддійських праць та писань. Проте, як і чен'юй, вам потрібна історія, щоб зрозуміти значення багатьох йодзідзюкуго. [61, с. 324]

2.3 Поняття «Каомодзі»

Каомодзі (яп. 顔文字 /као-можі/ буквально «лицо-буква») — це японський стиль зображення смайлів, побудований на основі ієрогліфів кандзі, пунктуаційних знаків та інших символів, і який використовується для вираження емоцій при спілкуванні в кіберпросторі. По суті, це синонім японських смайликів. [55, с. 8]

Японський психолог Каваї Хаяо, порівнюючи функціональні аспекти особистості японця і західної людини, вказував на те, що у першого основний акцент припадає на динамічну взаємодію інтуїції і сенсації, в той час як у другого цей же акцент падає на динамічне співвідношення думки і емоції [28, с. 195]. На інтуїтивно-сенсаційний характер японської особистості і її світовідчуття вказують багато дослідників, які бачать його прояв в таких рисах мислення і поведінки японця, як емоціоналізм («м'який пафос»), ірраціоналізм, прагматизм, монистичність і алогічність світосприйняття. Як пише відомий японський фізик, лауреат Нобелівської премії Юкава Хідекі, «японський склад розуму в багатьох випадках не підходить для абстрактного мислення, його цікавлять тільки реально відчутні речі» [44, с. 56]. Американський дослідник Ч. Мур вважає, що для японця «позитивне акцентування досвіду природно зводить до мінімуму значення інтелектуального дослідження і аналізу життя і досвіду. Точність, визначеність, прямий логічний аналіз і тлумачення, будь-якого роду безпосередня конфронтація знаходяться за межами їх правил. Опосередкованість, натяк, виверти або ухильність, посмішка замість логічного аргументу, емоції замість логіки і об'єктивності, ввічливий тверда відмова замість відвертої або викликає опозиції, символізм у багатьох явищах життя, мистецтва і літератури — все це яскраві приклади такого підходу» [91, с. 290].

Відомий американський футуролог Г. Кан [87] зазначає, що японці, визначаючи свій характер, наділяють його такими рисами: «Егоїстичний, емоційний, інтровертний, алогічний, схильний до іпохондрії, стоїчний, завзятий, дисциплінований, конформістський, старанний, шанобливий, лояльний, чесний,

ввічливий і неймовірно суворий щодо вимог виконання обов'язку; вони говорять про себе як про людей, які при угоді більше, ніж письмовою формою, цікавляться емоційними відтінками і контекстом; які майже у всіх ситуаціях (соціальних, ділових, урядових) дуже стурбовані тим, як уникнути сильних зіткнень і визначеності; які, як правило, ставиться з нелюбов'ю до корейцям і дивляться на них зверхньо; і, нарешті, вони говорять про себе як про людей, що володіють справжньою здатністю до навчання, майже завжди зацікавлених в особистому і національному вдосконаленні». [87, с. 245]

На думку японців, очі є дзеркалом душі людини. [65, с. 81] Тому, якщо в західних смайлах найбільша увага приділяється роту, в японських — саме очам. Крім того, на відміну від західних смайлів, каомодзі не потрібно подумки розгортати на 90 градусів.

Японці відомі своїм талантом до образотворчого мистецтва, тому не дивно, що зображення емоцій дається їм легко. Варто відзначити, що сама японська мова — це мова символів, які необхідно писати не як звичайні літери, а як картини. Японці винайшли аніме і мангу, де можна побачити, наскільки винахідливо вони можуть зображати будь-які емоції.

Завдяки появі Інтернету, спосіб спілкування став менш вербальним і перетворився на невербальне. Люди не бачать один одного під час відправлення повідомлення, тому інтерпретація може бути хибною і сприйматися як злісне повідомлення або, навпаки, радісне. Щоб уникнути подібних непорозумінь, японці взяли за основу смайлики і зробили свої власні каомодзі.

Японські смайли вкрай різноманітні. Завдяки Інтернету можна знайти цілі списки, форуми, де люди спілкуються завдяки каомодзі, або навіть створюють нові. Таке різноманіття пояснюється як мінімум двома факторами:

— на відміну від кирилиці і латиниці, які найчастіше записуються в однобайтових кодуваннях, японському письму необхідні як мінімум двобайтові кодування, що мають більш широке охоплення символів; [100, с. 12]

— каомодзі можуть позначати не тільки окремі емоції, а й складні дії, а їх комбінації — навіть цілі історії. [100, с. 13]

Каомодзі діляться на категорії залежно від емоційної складової, виду позначається дії якого об'єкта. Також в цих смайликах часто можна зустріти ієрогліфи, що несуть додаткове смислове забарвлення. [100, с. 16]

Висновки до другого розділу

Ми розглянули і вивчили поняття «рякуго», а також знайшли японські аналоги до таких понять, як «акронім», «аббревіатура» і «скорочена номенклатура». Ми з'ясували, що серед мовознавців, які досліджували японську мову, існує невизначеність щодо точного перекладу «рякуго», адже є такі варіанти, як «редукція», «аббревіація», «скорочення». Ми з'ясували, що причиною неточності перекладу терміна є складність структури самої японської мови, яка складається з канго, ваго і гайрайго.

Ми розглянули три класифікації скорочень, а саме класифікація скорочення за А. В. Кудряшова, за Т. К. Комарницька та стандартну японську класифікацію. Ми з'ясували, що серед всіх трьох є дві загальні великі групи: скорочення за допомогою японського письма і скорочення за допомогою латинських літер. Найбільша і детальна класифікація належить двом лінгвістам японського походження, Кендзі Моріюка та Едзі Танабе. Кендзі Моріюка вважає, що найбільш популярними типами скорочення виступають такі поняття, як сленг, технічні терміни, жаргон або номенклатура.

Ми вивчили, що головним джерелом скорочень в японській мові виступає молодь, а також причиною є економія місця і швидкість передачі інформації, так само, як і в скороченнях в європейських мовах.

Ми з'ясували, що помічником і головним джерелом скорочень в японській мові виступає Інтернет, де і відбувається велика частина спілкування молодого населення Японії.

Ми також розглянули таке поняття, як йодзідзюкуго, яке розділили на не-ідіоматичні та ідіоматичні, навели приклади і з'ясували, що йодзідзюкуго прийшло в японську мову з китайської. Ми також розглянули різницю між йодзідзюкуго та чен'юем.

Ми також вивчили таке поняття, як «каомодзі», яке пов'язане з термінами як «емодзі» і «смайлом». Ми розглянули психологічну сторону створення і використання японцями подібного способу спілкування, а також вивчили поведінку японця, їх характер і емоціональність. Завдяки роботам таких вчених як японського психолога Каваї Хаяо, японського фізика Юкави Хідекі, американського дослідника Ч. Мура і американського футуролога Г. Кана, ми змогли докладніше дослідити психологічну сторону японців.

Ми з'ясували, що на відміну від європейців, японці приділяють велику частину уваги в створенні і читанні «смайла» саме очам, а не роті. Також, ми з'ясували, що є кілька видів і підвидів, на які поділяються каомодзі.

Ми детально вивчили «рякуго» разом з його класифікацією і можемо сказати, що це слово в загальному позначає скорочення, до складу якого можуть увійти такі поняття, як «аббревіатура» або «акронім».

РОЗДІЛ III. ФУНКЦІОНУВАННЯ РЯКУГО У СУЧАСНІЙ ЯПОНСЬКІЙ МОВІ

3.1. Найпоширеніші рякуго.

Переглядаючи газети, новини, навіть звичайні тексти в спеціальних книгах для навчання японської мови, ми можемо помітити досить багато слів, які складаються всього з двох або трьох великих латинських букв. Такі скорочення популярні не тільки в японській мові, але і в англійській, російській, французькій і українській мовах.

Наприклад, часто можна зустріти англійські аббревіації, такі як: "WWF - WorldWildlife Fund," "PETA - People for the Ethical Treatment of Animals", OMG "Oh, My God!" і так далі. Щось схоже відбувається і в японській мові. Я виділила одні з найпопулярніших аббревіацій, які японці знають і використовують у своєму спілкуванні, в листуванні, а так само на сайтах новин.

- PV (ピーブイ): promotional video;
- OG (オージー): old girl - те ж саме, тільки в відношенні випускниць;
- OB (オービー): old boy - аналог слова «випускник», юнак, який закінчив школу / курс, який пішов з клубу через випуску;
- LDK (エルディーケー): Living room, dining room, kitchen - тип квартири, в якій є окремо спальня, вітальня і кухня. Часто можна зустріти число перед аббревіатурою - це кількість спалень в квартирі;
(2LDK = квартира з 2 спальнями, вітальнею і кухнею);
- M (エム): masochistic;
- S (エス): sadistic - на відміну від західного суспільства, в Японії термін використовується в більш широкому сенсі в відношенні людського характеру і поведінки в цілому. Те ж саме відноситься до наступного слова;
- TD (ティーディー): ツンデレ Tsun Dere – В Японії вид характеру, холодний тип особистості, але при цьому таємно кохає або має симпатію до когось;
- BGM (ビージーエム): background music - саундтрек, фонові музика;

- NG (エヌジー): no good - часто зустрічається в шоу і передачах, як опис будь-якої ситуації на екрані або реакції;
- KY (ケーワイ): 空気読めない KuukiYomenai – «бути не в темі», дуже популярне серед молоді;
- OL (オーエル): office lady - так японці називають дівчину / жінку, що працює в офісі. Багато років термін був дуже популярний і використовувався повсюдно. Однак не так давно цей термін був визнаний політ-некоректним;
- GJ (ジージェー): Good Job – гарна робота, так тримати.

Варто зазначити, що більшість японців навіть не знають усіх цих аббревіацій. Багато школярів та студентів проводять між собою конкурси або власні екзамени, де кожен може показати, як гарно він знає ту чи іншу абривіатуру, з яких слів вона складається та як читається. Загалом, це пов'язанно з тим, що подібних аббревіатур занадто багато, щоб знати їх усіх. Японці намагаються запам'ятовувати лише ті, які вони використовують та чують найчастіше. Однією з таких аббревіатур є NHK (日本引き籠り協会) にっぽんほうしゅきょうかい - Nippon Housou Kyokai – японська радіомовна корпорація. Ця компанія настільки популярна, що цю аббревіатуру знають не тільки японці.

Якщо взяти уривок із японської статті, можна побачити таку абривіатуру, як CM.

女優の吉高由里子さんが出演するグリコ「パナップ」新CM「魅力伝えます」編と連動したウェブ動画が26日、公開された。

Завдяки словнику аббревіатур 口マ字略語辞典 можна дізнатися, що CM розшифровується наче “у скорому часі”, “coming soon”.

- CM (ちょっと待って) シエム.

Подібних скорочень важко знайти на сайтах з новинами. Існують такі, що можуть описувати людину, як TD (Tsun Dere), або щось нахшталт сленгу, як KY (KuukiYomenai), які японці частіше використовують саме у спілкуванні один з одним. Однак є такі, як NHK, наприклад, коли подібні аббревіатури використовують саме у новинах, газетах та публіцистичних статтях.

Дивлячись на це, можна сказати, що подібні аббревіатури на англійський кшталт, створені зі слів японської мови, частіше використовуються саме у розмовах не тільки серед молоді. Це спростовує розмову, роблячи її більш вільною.

Підлітки починають творити свою мову, як KY (KuukiYomenai), як і інші підлітки в усьому світі. Це можна порівняти із англійськими скороченнями, наприклад OMG або LMAO. Зазвичай, такі скорочення утворюються при листуванні або спілкуванню в Інтернеті, щоб скоротити час набору цілого виразу. До того ж, у японців клавіатура на телефонах не може бути складена зі всіх букв трьох азбук, тому японці намагаються створити такі скорочення, щоб було швидше і зручне набирати на клавіатурі.

3.2 Розвиток використання рякуго на основі манги

Для детального дослідження використання рякуго у сучасному світі, ми вирішили взяти мангу, адже майже кожен японець читає мангу, адже це один з найпопулярніших товарів в літературних магазинах.

Манга — японські комікси, іноді звані комікку (コミック). Крім самих японців, мангу люблять читати люди із західних країн. [89, с. 45] В Україні дане літературне мистецтво не так популярно, як в Японії, але все одно багато підлітків і навіть дорослі читають мангу.

Для порівняння частоти використання рякуго в манзі, ми вирішили взяти чотири манги: «Зворушливий комплекс» (ラブ★コン) автора Аї Накахари [97], «Президент студради-покоївка» (会長はメイド様!) автора Хіро Фуджівара [98], «Нестримна Юність» (アオハライド) автора Сакісака Іо [96], «Закохана по вуха» (ほれたはれたで) автора Хосіно Мідзукі [99]. Ми спеціально взяли саме ці манги, в яких сюжет відбувається в сучасному світі, в наші дні, щоб спілкування між героями

грунтувалося на сучасній японській мові. Так само, в манзі присутні підлітки-школярі, що може допомогти у нашому дослідженні. Розрив у часі між кожною мангою – 5 років, щоб було зручніше простужити зміни у використанні скорочень. Кожний том містить 50-60 сторінок, тож обсяг тексту однаковий.

Манга «Зворушливий комплекс» випустилась у 2001 році. Проглянувши перший том манги, ми виявили такі скорочення:

- 夏期講習 [kakikoushuu] ([kaki] «літній період» + [koushuu] «короткий освітній курс») — додаткове навчання влітку. Не-ідіоматичне йодзідзюкуго з усіченням частки の, складається з двох слів. (Додаток А)
- 強制参加 [kyouseisanka] ([kyousei] «примус» + [sanka] «брати участь») — примусово брати участь. Не-ідіоматичне йодзідзюкуго з усіченням частки の, складається з двох слів. (Додаток А)
- 痴話ゲンカ [chiwaganka] ([chiwa] «бесіда між коханцями» + [genka] «сварка») — сварка між чоловіком та жінкою, тривіальна сварка. Зазвичай пишеться за допомогою канджі 痴話喧嘩, не-ідіоматичне йодзідзюкуго з усіченням частки の, складається з двох слів. (Додаток А)
- コンビ名 [konbimei] ([konbi] «комбінація» + [mei] «назва») — назва дуету, комбінації. コンビ скорочено від コンビネーション [konbine:tion]. Скорочення змішаного типу канго-гайрайго, слово-гібрид, де присутня частина англійського та частина японського слів. (Додаток А)
- 学級委員 [gakkyu:iin] ([gakkyu:] «клас у школі» + [iin] «член комітету») — представник класу. Не-ідіоматичне йодзідзюкуго з усіченням частки の, складається з двох слів. (Додаток А)
- 中間期末 [chuukankimatsu] ([chu:kan] «періодичний» + [kimatsu] «кінець терміну») — закінчення проміжного періоду. Не-ідіоматичне йодзідзюкуго з усіченням частки の, складається з двох слів. (Додаток А)

- 両方赤点 [ryouhouakaten] ([ryouhou] «удвох» + [akaten] «червоні відмітки»)
— мати однаково погані відмітки з кимось разом. Не-ідіоматичне йодзідзюкуго, складається з двох слів. (Додаток А)
- 顔貸せ [kaokase] ([kao] «обличчя» + [kase] «позичати») — запросити когось на розмову. Скорочення типу ваго, яке колись було словом та дієсловом, потім завдяки усіченню часточки を перетворилось в єдине слово. (Додаток А)
- 日曜 [nichiyou] — неділя. Скорочення типу канго з усіченням кінцевої частини слова 日曜日. (Додаток А)
- 一目ボレ [hitomebore] ([hitome] «один погляд» + [bore] «закохатись») — закохатись з першого погляду. Скорочено від виразу 一目見ただけで惚れる. Скорочення японського типу ваго з усіченням слів. (Додаток А)
- 男ギライ [otokogirai] ([oto] «хлопець» + [girai] «ненавидіти») — тип жінок, які відчувають себе некомфортно поруч з хлопцями. Скорочення типу ваго, яке колись було словом та дієсловом, потім завдяки усіченню часточки が перетворилось в єдине слово. (Додаток А)
- マジで [majide] — серйозно. Скорочення типу канго з усіченням кінцевої частини слова 真面目. (Додаток А)
- 夏パーティー [natsupatii] ([natsu] «літо» + [pa:ti:] «вечірка») — літня вечірка. Скорочення змішаного типу з усіченням частки の. (Додаток А)
- カゼひいて [kazehiite] ([kaze] «простуда» + [hiite] «зловити») — застудитись. Скорочення типу ваго з усіченням часткою が. (Додаток А)

Манга «Президент студради-покоївка» була видана у 2006 році. Проглядаючи перший том, ми виявили такі скорочення:

- ピアス禁止 [piasukinshi] ([piasu] «пірсинг» + [kinshi] «заборона») — заборона на ношення пірсингу. Скорочення змішаного типу гайрайго-канго. ピアス скорочення від слова ピアシング та об'єднане з іншим словом. (Додаток Б)

- マジで [majide] — серйозно. Скорочення типу канго з усіченням кінцевої частини слова 真面目. (Додаток Б)
- 馬鹿野郎 [baka yarou] ([baka] «дурень» + [yarou] «чоловік») — дурень. Не-ідіоматичне йодзідзюкуго, складається з двох слів. (Додаток Б)
- 生徒会長 [seitokaichou] ([seito] «учень» + [kaichou] «президент») — президент студ-комітету. Не-ідіоматичне йодзідзюкуго з усіченням частки の, складається з двох слів. (Додаток Б)
- エロ本 [erohon] ([ero] «еротичний» + [hon] «книга») — книга з еротичними зображеннями. Скорочення змішаного типу гайрайго-ваго, де エロ скорочене від エロチック, а також усічена частка の. (Додаток Б)
- 入学当初 [nyuugakutousho] ([nyuugaku] «вступати до навчального закладу» + [tousho] «початок») — з початку вступу до школи. Не-ідіоматичне йодзідзюкуго з усіченням частки の, складається з двох слів. (Додаток Б)
- ギャフン [gyafun] ([gya] «оклик» + [fun] «ступати») — зазнати поразки. Скорочення типу ваго зі зміщенням ономаітопеї та дієслова. (Додаток Б)
- 一番信頼 [ichibanshinrai] ([ichiban] «перший» + [shinrai] «довіра») — людина, яка викликає найбільш з усіх довіру. Не-ідіоматичне йодзідзюкуго з усіченням частки の, складається з двох слів. (Додаток Б)
- バイト [baito] — додаткова робота. Скорочення типу гайрайго з вилученням початкової частини слова. (Додаток Б)
- メイド喫茶 [meidokissa] ([meido] «покоївка» + [kissa] «кафе») — кафе з тематикою покоївок. Скорочення змішаного типу гайрайго-канго, де 喫茶 скорочене від 喫茶店 [kissaten] та з упущенням частки の. (Додаток Б)
- ネタ [neta] — матеріал для газети; доказ. Сленг, оригінальний вигляд якого 種 [tane]. (Додаток Б)

- ダントツ [dantotsu] ([dan] «повністю» + [totsu] «кращий») — найкращий з усіх. Скорочення змішаного типу канго-гайрайго від виразу 断然トップ [danzentoppu]. (Додаток Б)
- ムサイ [musai] — брудний, захудалий. Скорочення типу ваго від слова むさくるしい з усіченням середньої частини слова. (Додаток Б)
- 漫画雑誌 [mangazasshi] ([manga] «манга» + «журнал» [zasshi]) — журнали з мангою. Не-ідіоматичне йодзідзюкуго з усіченням частки の, складається з двох слів. (Додаток Б)
- 超ウケる [chouukeru] ([chou] «дуже» + [ukeru] «отримувати») — бути популярним серед жінок. Скорочення типу ваго, де ウケる (受ける) скоротилось до свого вигляду з таких виразів як 拍手喝采を受ける «отримувати оплески», 冗談に反応して笑いを受ける «отримувати сміх у відповідь на свій жарт». Рахується мовою, притаманною для дівчат по відношенню до популярних хлопців. (Додаток Б)

Манга «Нестримна юність» була видана у 2011 році. Вивчаючи перший том,

ми знайшли такі скорочення:

- マジで [majide] серйозно. Скорочення типу канго з усіченням кінцевої частини слова 真面目. (Додаток В)
- エスパー [esupa:] — екстрасенсорного сприйняття. Скорочення типу гайрайго від слів extrasensory perception. (Додаток В)
- ブリッコ [burikko] — дівчина, яка навмисно демонструє свою жіночність перед хлопцями. Скорочення типу ваго, яке скоротилось від 可愛い子ぶる子. (Додаток В)
- 中一 [chuuichi] — студент першого класу середньої школи. Скорочення типу канго з усіченням морфем та поєднанням вух слів в одне. 中 від 中学校 «середня школа», 一 від 一年 «перший рік». (Додаток В)

- 中二 [chuuni] — студент другого класу середньої школи. Скорочення типу канго з усіченням морфем та поєднанням вух слів в одне. 中 від 中学校 «середня школа», 二 від 二年 «перший рік». (Додаток В)
- めっちゃ [meccha] — сплутаний. Скорочення типу ваго від слова めちゃくちゃ з усіченням кінцевої частини слова. (Додаток В)
- 女子全員 [joshizenin] ([joshi] «жінка» + [zenin] «всі») — усі дівчата. Не-ідіоматичне йодзідзюкуго з усіченням частки の, складається з двох слів. (Додаток В)
- 学級委員 [gakuu:iin] ([gakuu:] «клас у школі» + [iin] «член комітету») — члени класів. Не-ідіоматичне йодзідзюкуго з усіченням частки の, складається з двох слів. (Додаток В)
- イベント委員 [ibentoiin] ([ibento] «подія» + [iin] «член комітету») — комітет з організації позакласних заходів. Скорочення змішаного типу гайрайго-канго з усіченням частки の, складається з двох слів. (Додаток В)
- 適材適所 [tekizaitekisho] ([teki] «підходити» + [zai] «матеріал» + [teki] «підходити» + [sho] «місце») — правильна людина у правильному місці. Ідіоматичне йодзідзюкуго. (Додаток В)
- HR [homurumu] (home/room) — домашня робота. Скорочення типу гайрайго з використанням латиниці. (Додаток В)
- 高校生活 [koukouseikatsu] ([koukou] «старша школа» + [seikatsu] «повсякденне життя») — повсякденне життя у старшій школі. Не-ідіоматичне йодзідзюкуго з усіченням частки の, складається з двох слів. (Додаток В)
- 風紀委員 [fu:kiiin] ([fu:] «вітер» + [ki] «ера» + [i] «доручати» + [in] «персонал») — член комітету по дисципліні. Не-ідіоматичне йодзідзюкуго з усіченням частки の, складається з двох слів. (Додаток В)
- 栄養失調 [eiyoushitchou] ([eiyou] «харчування» + [shitchyou] «недостача гармонії») — голодування. Не-ідіоматичне йодзідзюкуго з усіченням частки の, складається з двох слів. (Додаток В)

Манга «Закохана по вуха» була видана у 2016 році і у першому томі мала такі скорочення, як:

- 正直青春 [sejjikiseishun] ([sejjiki] «чесність» + [seishun] «юність») — серйозно відноситись до своєї юності. Не-ідіоматичне йодзідзюкуго з усіченням частки の, складається з двох слів. (Додаток Г)
- 盗撮写真 [tousatsushashin] ([tousatsu] «підглядати» + [shashin] «фото») — підглядати за людиною і таємно фотографувати її. Не-ідіоматичне йодзідзюкуго з усіченням частки の, складається з двох слів. (Додаток Г)
- 特別教室 [tokubetsukyoushitsu] ([tokubetsu] «особливий» + [kyoushitsu] «аудиторія») — особлива класна кімната. Не-ідіоматичне йодзідзюкуго з усіченням частки の, складається з двох слів. (Додаток Г)
- カーデ [ka:de] — крдіган. Скорочення типу гайрайго від слова カーディガン з усіченням кінцевої частини слова. (Додаток Г)
- 友人関係 [yu:jinkankei] ([yuujin] «друг» + [kankei] «відношення») — дружні відносини. Не-ідіоматичне йодзідзюкуго з усіченням частки の, складається з двох слів. (Додаток Г)
- 告白場所 [kokuhakubasho] ([kokuhaku] «освідчення» + [basho] «місце») — місце для освідчення у кохані. Не-ідіоматичне йодзідзюкуго з усіченням частки の, складається з двох слів. (Додаток Г)
- 完全武装 [kanzenbusou] ([kanzen] «досконалість» + [busou] «озброєння») — бути повністю озброєним. Не-ідіоматичне йодзідзюкуго з усіченням частки の, складається з двох слів. (Додаток Г)
- 一生無理 [isshoumuri] ([issei] «усе життя» + [muri] «марно») — ніколи у житті. Не-ідіоматичне йодзідзюкуго, яке скоротилось від виразу 一生かかって も無理, складається з двох слів. (Додаток Г)
- 回収作業 [kashu:sagyou] ([kashu:] «повернення» + [sagyou] «робота») — відновлювальна робота. Не-ідіоматичне йодзідзюкуго з усіченням частки の, складається з двох слів. (Додаток Г)

- 78% — графічне скорочення з використанням лише знаків та цифр. (Додаток Г)
- ネ夕 [neta] — матеріал для газети; доказ. Сленг, оригінальний вигляд якого 種 [tane]. (Додаток Г)
- 学校付近 [gakkoufukin] ([gakkou] «школа» + [fukin] «околиці») — територія навколо школи. Не-ідіоматичне йодзідзюкуго з усиченням частки 〇, складається з двох слів. (Додаток Г)

Проаналізувавши чотири манги, ми склали подібну таблицю, де можна побачити кількість певних скорочень, а також, як прогресувало використання скорочень протягом п'ятнадцяти років.

	Зворушливий комплекс 2001	Президент студради-покоївка 2006	Нестримна юність 2011	Закохана по вуха 2016	Загалом
Не-ідіоматичні йодзідзюкуго	6	4	5	9	24
Ідіоматичні йодзідзюкуго	0	0	1	0	1
Рякуго	8	10	8	3	29
Загалом скорочень	14	14	13	12	54

Можна помітити, що за всі чотири тома, ми знайшли лише одне йодзідзюкуго у вигляді ідіоми. Також можна помітити, що загальна кількість скорочень трохи зменшилась, але варто зазначити, що нині манга стала надзвичайно скудною. Кількість тексту у манзі «Закохана по вуха» була значно менша, ніж у манзі «Президент студради-покоївка».

Завдяки таблиці ми також можемо побачити, що рякуго вийшло більше, ніж не-ідіоматичних йодзідзюкуго.

Можна побачити, що частіше усього зустрічались скорочення змішаного типу та скорочення ваго. Щодо не-ідіоматичних йодзідзюкуго, то найпоширенішим варіантом їх скорочення було усічення частки *〇* та злиття двох слів в одне, що неабияк економило місце на папері та згодом стало звичним.

Скорочення, як ми бачимо, існують з 2001 року і активно використовуються у повсякденному житті, особливо серед дітей і підлітків шкільного віку.

3.3 Використання рякуго у йодзідзюкуго.

3.3.1 Найпоширеніші ідіоматичні йодзідзюкуго.

У сучасній японській мові присутня чимала кількість ідіоматичних йодзідзюкуго. Японці досить часто вживають це не тільки в художній або пізнавальній літературі, але і в звичайному повсякденному спілкуванні.

Для японця знання сенсу фразеологізмів, які прийшли з Китаю, і вміле їх використання є показником рівня освіченості і начитаності людини. Якщо подібними фразеологізмами володіє іноземець, то японці не тільки здивуються його знаннями, а й відразу переповняться повагою до іноземного гостя.

Для лінгвістів і тих, хто вивчає японську мову, ми вирішили відібрати декілька найпопулярніших ідіоматичних йодзідзюкуго, які варто вивчити, і які можуть зустрітися в спілкуванні з японцями досить часто:

- 一生懸命 [isshokenmei] ([is] «один» + [sho] «життя» + [ken] «висіти» + [mei] «наказ») — з максимальними зусиллями; всіма силами.
- 目茶 苦茶 [mechakucha] ([me] «око» + [cha] «чай» + [ku] «гіркий» + [cha] «чай») — нескладний, плутаний, безглуздий.
- 一期一会 [ichigoichie] ([ichi] «один» + [go] «період» + [ichi] «один» + [e] «зустріч») — одного разу у житті.
- 一石二鳥 [issekinicchou] ([is] «один» + [seki] «камінь» + [ni] «два» + [chou] «птиця») — вбити двох зайців одним пострілом.

- 初志 貫徹 [shoshikantetsu] ([sho] «перший» + [shi] «ціль» + [kan] «пронизувати» + [tetsu] «наскрізь») — досягнення початкової мети.
- 以心 伝心 [inshindenshin] ([in] «за допомогою» + [shin] «серце» + [den] «передавати» + [shin] «серце») — телепатія.
- 温故 知新 [onkochishin] ([on] «теплий» + [ko] «подія» + [chi] «знання» + [shin] «новий») — навчився з минулого досвіду.
- 花鳥 風月 [kachoufuugetsu] ([ka] «квітка» + [chou] «птиця» + [fuu] «вітер» + [getsu] «місяць») — краса природи.
- 質実 剛健 [shitsujitsugouken] ([shitsu] «якість» + [jitsu] «дійсність» + [gou] «жорсткий» + [ken] «здоровий») — незайманий і щирий.
- 十人 十色 [juunintoiro] ([juu] «десять» + [nin] «людина» + [to] «десять» + [iro] «колір») — кожному своє.
- 天真 爛漫 [tenshinranman] ([ten] «небо» + [shin] «правда» + [ran] «запаленн» + [man] «безмежний») — недосвідченість, свята простота, наївність.
- 日進 月歩 [nisshingepo] ([ni] «сонце/день» + [shin] «просуватися» + [ge] «місяць» + [po] «ходити пішки») — постійний прогрес.
- 不言 実行 [fugenjikkou] ([fu] «не» + [gen] «говорити» + [ji] «дійсність» + [kou] «ходити») — спочатку дії, потім слова.
- 悠々 自適 [yuyuyujiteki] ([yuu] «неквапливий» + [yuu] «повторення попереднього ієрогліфа» + [ji] «сам» + [teki] «належний») — насолоджуватися життям з гідністю.
- 臨機 応変 [rinkiyouhen] ([rin] «бути присутнім» + [ki] «механізм» + [ou] «відповідь» + [hen] «змінюватися») — грати на слух.

Варто зауважити, що навіть японці не можуть знати абсолютно всі ідіоматичні йодзідзюкуго. Це практично неможливо, так як їх існує понад три тисячі. Запам'ятовувати їх складно, а якщо не використовувати в повсякденному житті — вони забуваються.

Японці випускають спеціальні словники зі значеннями багатьох ідіоматичних йодзідзюкуго. Більш художні та складні чотирьохсимволічні словосполучення вони

не дуже добре знають. Подібні йодзідзюкуго більше використовували в класичній японській літературі та при листуванні у давні часи, так як раніше використання складних ідіом, які складаються з чотирьох ієрогліфів, було більш популярне, ніж в наш час. Тоді, як і зараз, знання великої кількості ідіоматичних йодзідзюкуго було ознакою високої освіченості людини. Це означало, що з людиною є про що поговорити, він добре знайомий з історією, так як знання багатьох подібних ідіом показувало й усвідомленість їх походження для кращого тлумачення.

Вищевказаними йодзідзюкуго японці користуються не тільки в повсякденному житті, але і при звичайному спілкуванні. Вони часто зустрічаються в текстах, під час спілкування двох кращих друзів, в сім'ях і на роботі між колегами.

3.3.2 Особливості вивчення йодзідзюкуго японцями.

Оскільки йодзідзюкуго все більше і більше проникає в життя сучасних японців, то і його вивчення стало під питанням.

Учням випускних класів, які мають намір вступити до вищих навчальних закладів, також як і шестикласникам початкових шкіл, які прагнуть поступити до приватних середніх шкіл, доведеться підготуватися до суворих вступних іспитів, що проводяться в кінці зими. Поряд з іншими предметами абітурієнти будуть здавати іспити з японської мови (国語 [kokugo] — національна мова), включаючи перевірку знань ідіом, що складаються з чотирьох ієрогліфів (四字 熟語 [yojijukugo]).

Уміння не замислюючись використовувати в усній і письмовій мові більше тисячі найбільш часто вживаних йодзідзюкуго — одна з ознак добре освіченого японця. Започаткований ще в класичній китайській літературі, буддійській філософії та японській історії, йодзідзюкуго коротко і витончено описують різні аспекти життя. Вони можуть виглядати страхотливо для тих іноземців, хто вивчає японську мову, але у деяких з них присутнє прозоре значення. Давайте розберемо шість ідіом, що найчастіше зустрічаються на вступних іспитах в середню школу — всі вони входять в програму початкової школи.

- 弱肉 強食 [yakunikukyoushoku] ([yaku] «слабий» + [niku] «м'ясо» + [kyou] «сильний» + [shoku] «їжа») — виживає найсильніший.

- 異口 同音 [ikudouon] ([i] «різний» + [ku] «ріт» + [dou] «один і той самий» + [on] «звук») — одноголосно.
- 完全 無欠 [kanzenmuketsu] ([kan] «закінчення» + [zen] «ціле» + [mu] «без» + [ketsu] «недостача») — досконалий.
- 右往 左往 [uousoau] ([u] «ліво» + [ou] «йти» + [sa] «право» + [ou] «йти») — збентежено метушитися.
- 起死 回生 [kishikaisei] ([ki] «піднятися» + [shi] «смерть» + [kai] «обертатися навколо» + [sei] «життя») — вихід з безнадійної ситуації.
- 有名 無実 [yuumeimujitsu] ([yuu] «володіти» + [mei] «репутація» + [mu] «без» + [jitsu] «дійсність») — тільки за назвою, а не по суті.

Крім того, існує велика кількість книжок для тренування на запам'ятовування йодзідзюкуго. Японці намагаються випускати кілька підручників, щоб школярам було легше вчити, частіше базуючись на асоціаціях або візуальній пам'яті.

Іноземці, які вивчають японську мову, теж хочуть тренуватися в подібному. Наприклад, була випущена своєрідна манга студією Kanji de Manga "Yojijukugo" (Додаток Г), в якій можна побачити загальне пояснення і значення певного виразу йодзідзюкуго, зображення для візуального зіставлення зі значенням для кращого запам'ятовування і пояснення ієрогліфів окремо. (Додаток Г) (Додаток Г).

3.3.3 Йодзідзюкуго на японських сайтах.

Якщо ми говоримо про сучасну японську мову, то потрібно розглянути таку сферу спілкування, як інтернет. Зараз молодь активно користується різними ресурсами через власні телефони чи комп'ютери. Дорослі люди так само користуються послугами в інтернеті.

Не відходячи далеко від манги, я вирішила переглянути сайти з японської мангою, де побачила наступні скорочення у виді не-ідіоматичних йодзідзюкуго.

- 電子書籍 [denshishoseki] ([den] «електрика» + [shi] «дитина» + [shoseki] «література») — електронні книги. Не-ідіоматичне йодзідзюкуго, складається з двох слів. (Додаток Д)

- 閲覧期限 [etsurankigen] ([etsu] «продивлятися» + [ran] «оглядати» + [ki] «період» + [gen] «межа») — доступний період перегляду/читання. Не-ідіоматичне йодзідзюкуго, складається з двох слів. (Додаток Д)
- 一見派手 [ikkenhade] ([i] «один» + [ken] «дивитися» + [hade] «яскравий») — помітний з першого погляду. Не-ідіоматичне йодзідзюкуго, що складається з двох слів. (Додаток Д)
- 根暗地味 [nekurajimi] ([nekura] «інтроверт» + [jimi] «скромний») — скромний інтроверт. Не-ідіоматичне йодзідзюкуго, складається з двох слів. (Додаток Д)
- 作品詳細 [sakuhinshousa] ([sakuhin] «товар» + [shou] «детальний» + [sa] «мілкий») — дізнатися про товар докладніше. Не-ідіоматичне йодзідзюкуго, складається з двох слів. (Додаток Д)
- 以心伝心 [inshindenshin] ([in] «за допомогою» + [shin] «серце» + [den] «передавати» + [shin] «серце») — телепатія. Ідіоматичне йодзідзюкуго. (Додаток Д)
- 投票企画 [touhyoukikaku] ([touhyou] «голосування» + [ki] «задум» + [kaku] «план») — планується голосування. Не-ідіоматичне йодзідзюкуго, складається з двох слів. (Додаток Д)
- 少女漫画 [shoujomanga] ([shou] «маленький» + [jo] «жінка» + [manga] «манга») — манга для маленьких дівчат. Не-ідіоматичне йодзідзюкуго, складається з двох слів. (Додаток Д)
- 男性読者 [danseidokusha] ([dansei] «хлопець» + [doku] «читати» + [sha] «людина») — читачі чоловічої статті. Не-ідіоматичне йодзідзюкуго, складається з двох слів. (Додаток Д)
- 高速道路 [kousokudouro] ([kou] «високий» + [soku] «швидкість» + [dou] «дорога» + [ro] «дорога») — швидкісна автомагістраль. Не-ідіоматичне йодзідзюкуго, складається з двох слів. (Додаток Д)

- 交通情報 [koutsuujouhou] ([koutsuu] «дорожній рух» + [jou] «відчуття» + [hou] «інформація») — інформація щодо дорожнього руху. Не-ідіоматичне йодзідзюкуго, складається з двох слів. (Додаток Д)

Переглянувши і вибравши дані приклади з випадкових сайтів, можемо помітити, що зустрілось всього лише одне ідіоматичне йодзідзюкуго - 以心伝心, в назві однієї манги.

В інших випадках ми знову бачимо скорочення, де прибирається частка の. На інформаційному сайті такі слова, як 交通情報 і 高速道路 є загальноприйнятими скороченнями до чотирьох ієрогліфів і відносяться до дорожнього руху.

У таких йодзідзюкуго, як 一見派手 і 根暗地味 ми бачимо опис персонажа. Самі йодзідзюкуго відносяться до опису персонажа з манги “Хорімія”.

Але також можна помітити і такі скорочення, як 作品詳細, що просто переведе нас в докладний опис товару.

3.3.4. Йодзідзюкуго на дорогах.

Досліджуючи використання йодзідзюкуго в манзі і на сайтах, я вирішила так само порівняти їх використання в повсякденному житті звичайного водія і пішохода. В Японії існує велика кількість знаків попередження, інформаційних показників і так далі. Більшість з них написані не-ідіоматичними йодзідзюкуго. Одні з найпопулярніших скорочень до чотирьох ієрогліфів — знаки «обережно».

- 動物注意 [doubutsuchuu] ([doubutsu] «тварина» + [chuu] «обережно») — обережно, тварини. (Додаток Е)
- 頭上注意 [zujouchuu] ([zuujou] «над головою» + [chuu] «обережно») — будьте уважними, може щось впасти на голову; будьте уважними та дивіться над головою. (Додаток Е)
- 走行注意 [soukouchuu] ([soukou] «пробіг автомобіля» + [chuu] «обережно») — під час дощу будьте обережними. (Додаток Е)
- 痴漢注意 [chikanchuu] ([chikan] «розпусник, який чіпляється до жінок» + [chuu] «обережно») — обережно, можуть чіплятись до жінок у вагоні. (Додаток Е)

Можна помітити, що всі знаки містять слово «обережно» — 注意, яке просто чіпляється до двох інших ієрогліфів. Таким чином людина відразу бачить, що тут може бути небезпечно, і починає звертати увагу на попередні ієрогліфи.

Ще один різновид дорожніх (і не тільки) знаків, які записуються у виді йодзідзюкуго. Їх мета така ж сама, як і у знаків «обережно» — швидко донести інформацію до людини.

- 横断禁止 [oudankinshi] ([oudan] «перетин» + [kinshi] «заборонено») — заборонено переходити дорогу. (Додаток Е)
- 投捨禁止 [na(ge)su(teru)kinshi] ([na(ge)su(teru)] «викидати» + [kinshi] «заборонено») — заборонено смітити. (Додаток Е)
- 立入禁止 [tachiirikinshi] ([tachiiri] «вхід» + [kinshi] «заборонено») — прохід/вхід заборонено. (Додаток Е)
- 飲食禁止 [inshokukinshi] ([inshoku] «їжа та випивка» + [kinshi] «заборонено») — заборонено їсти та пити. (Додаток Е)
- 土足厳止 [dosokukinshi] ([dosoku] «брудне взуття» + [kinshi] «заборонено») — заборонено входити у взутті. (Додаток Е)
- 喫煙禁止 [kitsuenkinshi] ([kitsune] «паління» + [kinshi] «заборонено») — палити заборонено. (Додаток Е)

Як ми бачимо, то в знаках «заборонено» така ж схема зображення і донесення інформації, як і в знаках «обережно». У другій частині йодзідзюкуго йде 禁止, що і означає «заборона», а перед ним два головних ієрогліфа, які несуть в собі інформацію, що саме забороняється.

У випадках зі знаками зникає не тільки частка 〇, але і деякі приставні літери до ієрогліфів, які формують якесь дієслово. Як ми бачимо в прикладі 投捨禁止, забирається げ від なげ, а також てる від すてる. Залишаються лише ієрогліфи, «зображення» слова.

Але є і такі, які поєднують в собі два слова, як в 横断禁止.

3.4 Каомодзі

Каомодзі є великою частиною способу спілкування між японцями, особливо між підлітками і молодим поколінням. Такі соціальні мережі як Twitter, Facebook і Instagram виступають неабиякими помічниками у розповсюдженні каомодзі. Величезну кількість каомодзі можна поділити на категорії, які ми вирішили представити у вигляді списку.

Позитивні емоції: любов, радість, співчуття, збентеження.

Негативні емоції: сум, злість, біль, страх.

Нейтральні емоції: замішання, байдужість, здивування, сумнів.

Також, є такі категорії, як демонстрація різних дій, тварини та інші варіації.

Спочатку ми вирішили розглянути каомодзі, які представляють собою радість. Зазвичай вони зображують посмішку, сміх, захоплення, високо розташовані очі. Такі символи, як ^, ¯, ' і ` найчастіше використовуються в даній категорії. Рот також зображується різними способами, але, наприклад, серед молодих японок часто зустрічається такі символи, як ω (омега). Такі смайли вважаються дуже милими і жіночними. Символи ∨, ∇ можуть зображати усмішку, в додаток до якого йде велика кількість символів, що зображують ефекти. Наприклад, зірочки або сльози щастя, сльози від сміху.

(* ^ ω ^) (' ∨ ` *) ♡(☹_☹) ♡☆*:.o.(≥∇≤)o..:☆

Каомодзі, які представляють собою вираз закоханості, часто створюються за допомогою такого символу, як ♡ або комбінації з ним. Наприклад, / ~ ♡ позначає «повітряний поцілунок». У даній категорії каомодзі зустрічається велика кількість символу * і таких символів, за допомогою яких можна зобразити рум'янець, наприклад /, \, /, , / та \ .

(/ ' з `) / (*♡∇♡) Σ > — (// ° ω ° //) ♡ → ♡ (. - ω -)

Співчуття прийнято виражати двома смайликами, щоб продемонструвати, як адресант заспокоює адресата або навпаки. Тут необхідно чітко показати, що людина співчуває і хоче допомогти іншому.

(; ω ;) ∖ (^ ∇ ` *) (/ _ < .) ∖ (^ ∇ `) (> ^ ω `) / (π ω π)

Якщо розглядати каомодзі щодо негативних емоцій, то можна побачити повну відсутність сердечок або зірочок. Тут велику роль відіграють очі і руки. Для зображення гніву часто додають "зморшки" у вигляді символу # і їх більш люту форму ㄨ або ㄣ, а в якості долоньок — ㄣ (середній палець) і ㄣ (подобу кігтів). Можна часто зустріти "злісний оскал" у вигляді ієрогліфів 𐄂 або 𐄃.

ㄣ(ㄣㄣ 益 ㄣㄣ)ㄣ ㄣ((#ㄣ 益 ㄣ)#)ㄣ (ㄣ 益 ㄣ)

Смуток часто зображується у вигляді двох букв «Т», символом ㄣ і великою кількістю точок, які символізують сльози. Тут японці застосовують меншу винахідливість, ніж з демонстрації гніву або злості, але при цьому все одно каомодзі передають необхідні емоції.

。 。 。 *(> ㄣ <)* 。 。 (ㄣ ㄣ) ㄣ(ㄣ ㄣ) ㄣ

Таке відчуття, як «біль» японці люблять зображувати символом «х» замість очей, створюючи враження мертвого або вмираючого каомодзі. Також «зірочка, що відскакує» є популярним супроводжуючим символом.

(× _ ×) ㄣ ☆ ☆ (# × ×) (× ㄣ ×)

Для японців неабияко важливо показати власні емоції через листування. Повідомлення не може бути сухим, без смайликів або будь-яких додаткових ефектів, прикрас. Необхідно передати точне відчуття, щоб людина могла правильно інтерпретувати інформацію. З огляду на те, що в японській мові багато омофонів, то каомодзі виступають помічниками для правильного розуміння повідомлення.

Висновки до третього розділу

Базуючись на теорії, ми вирішили дослідити вживання рякуго в сучасному спілкуванні, а також літературі.

Перш за все, ми зібрали список найпопулярніших скорочень, якими користуються японці, щоб побачити, що одним з популярних варіантів є скорочень слів до двох латинських літер. Також, ми з'ясували, що найчастіше подібними скороченнями користуються люди у віці від 15 до 25 років.

Щоб дослідити рякуго в літературі, ми взяли чотири манги, а саме «Зворушливій комплекс» (ラブ★コン) автора Аї Накахари 2001 року випуску, «Президент студради-покоївка» (会長はメイド様!) Автора Хіро Фуджівара 2006 року випуску, « Нестримна Юність » (アオハライド) автора Сакісака Іо 2011 випуску, « Закохана по вуха » (ほれたほれたで) автора Хосіно Мідзукі 2016 року випуску. Сюжет всіх чотирьох манг крутиться навколо школярів і відбувається в школі, тобто, серед сучасної молоді, які більше всіх користуються скороченнями або сленгом. З кожної манги ми взяли по одному тому, щоб знайти певні скорочення. В результаті, ми зробили таблицю, де вказали такі види скорочень як: не-ідіоматичні йодзідзюкуго, ідіоматичні йодзідзюкуго і рякуго. Ми з'ясували, що загальна кількість скорочень зменшувалася, однак, варто відзначити, що обсяг тексту також став менше в порівнянні з тією кількістю інформації, яку намагалися вмістити на сторінку в 2001 або 2006 році.

Ми з'ясували, що найпоширенішим варіантом їх скорочення було усічення частки の та злиттів двох слів в одне, що неабияк економило місце на папері та згодом стало звичним.

Ми склали список найуживаніших ідіоматичних йодзідзюкуго, переглядаючи сучасну мангу, сайти і газети, де також з'ясували, що японці не можуть знати всі ідіоматичні йодзідзюкуго, які існують в мові. Тому, ми також з'ясували, що японці випускають особливі словники зі списками подібних йодзідзюкуго і привели в приклад таку навчальну книгу, як Yojjūjūgo, випущеної студією Kanji de Manga "Yojjūjūgo" у вигляді манги з навчанням певних ідіоматичних йодзідзюкуго.

Ми також досліджували японські сайти щодо покупки і читання манги на наявність йодзідзюкуго і з'ясували, що більше за все не-ідіоматичні йодзідзюкуго можуть зустрічатися на всьому сайті, але ось ідіоматичні можуть бути присутніми в описах манги.

Ми з'ясували, що під час поїздки водій має лише кілька секунд, щоб побачити знак і зрозуміти, що його чекатиме далі. Часу читати величезні надписи у нього немає, тому зрозуміло, чому подібні йодзідзюкуго в знаках «обережно» і

«заборонено» використовуються в наші дні. Так як у людини добре розвинене візуальне сприйняття поданих перед нею знаків або зображень, то короткий погляд на чотири ієрогліфа дасть швидко зрозуміти, що не потрібно робити і чого саме варто остерігатися.

Оскільки ми досліджуємо скорочення мовні, то не варто забувати і про каомодзі, які є відмінним способом заощадити місце і продемонструвати власні емоції, тим самим передавши необхідну інформацію. Японці взяли за основу смайлики і створили свої власні каомодзі, адже для них стандартного набору емотіконів не вистачало, через що існує величезна кількість самих різних варіантів зображення емоцій.

ВИСНОВКИ

У даній роботі ми досліджували таке поняття, як «скорочення» і змогли визначити точне пояснення терміну. Ми з'ясували, що японське поняття «рякуго» може мати переклад «скорочення», куди входять такі терміни, як «акронім», «аббревіатура» і «редукція». Дослідження поняття є проблематичним для європейця через різні структури мов.

Для більш детального аналізу поняття «рякуго» ми звернулися до світової лінгвістики, де змогли розглянути класифікацію скорочень, а також історію виникнення для подальшого порівняння.

Якщо ми будемо говорити про історію виникнення скорочень, то звернемося до античних часів Стародавньої Греції, де виникли багато інших понять не тільки стосовно лінгвістики, а й інших науках. Тоді, причиною скорочень виступала економія місця на пергаменті, що передалося і до цього дня. Ближче до Другої Світової Війни з'явилися ще дві причини: швидкість передачі інформації і шифровка. Війна стала великою поштовхом у розвитку скорочень.

Ми можемо з упевненістю стверджувати, що всі три причини використання скорочень існують донині. У ХХІ столітті поштовхом розвитку послужили соціальні мережі і sms-повідомлення.

Варто зазначити, що ми звернулися до Інтернет-мови для більш детального аналізу скорочень в європейських і слов'янських мовах і виділили таке поняття, як «Інтернет-дискурс». Спілкування завдяки мережі і комп'ютеру з кожним роком ставало все вільніше і доступніше. Більшу частину скорочень нам надав саме Інтернет, адже навіщо друкувати великі повідомлення, коли можна скоротити слово, тим самим заощадивши час.

Тут ми переходимо до психолінгвістики скорочень. Ми вивчили це питання і з'ясували, що людині легше писати повідомлення, ніж його говорити, якщо воно несе в собі, наприклад, негативний характер. Краще не бачити емоцій, які можуть відобразитися на обличчі опонента, краще написати і забути про це. Зараз передача інформації невербального характеру, можливо, є більш популярною, ніж вербального.

Також, варто відзначити, що технологічний розвиток впливає не тільки на людей, але і на їх мовлення. Людина постійно кудись поспішає, їй потрібно встигнути зробити все, що вона планувала. Тепер люди не встигають за часом і цінують кожну секунду, так навіщо витратити його на написання величезного повідомлення, коли можна скоротити все до невеликої кількості букв або навіть зображень?

Тут ми б хотіли згадати таке поняття, як «емодзі». Спочатку це був лише графічний спосіб вираження власних емоцій, але буквально пару років тому смайли перетворилися в знаки, що несуть в собі певну інформацію. Емодзі — це свого роду букви, які по-окремо нічого не значать, але якщо вони будуть стояти разом, то будуть мати в собі певне смислове навантаження.

Ми б хотіли наголосити, що проблематика вивчення скорочень в світовій лінгвістиці надзвичайно важлива для розвитку лінгвістики в цілому. Існує застереження, що люди зовсім забудуть слова і спілкуватимуться лише за допомогою смайликів або спрощених слів і виразів, але, якщо цим питанням зайнятися більш поглиблено, можна з'ясувати, що корінь проблеми лежить в психології людини. Якщо комуніканти будуть розуміти всю важливість кожного моменту, якщо вони не будуть поспішати і бігти крізь своє життя, то і виклад інформації буде більш розкритим і задовільним.

Детальне вивчення скорочень в світовій лінгвістиці послужило відмінним помічником у вивченні поняття «рякуго», адже ми мали можливість порівняти дві структури мови. Відмінності помітні навіть в класифікаціях, адже якщо в європейських є дві головні групи, а саме «графічні» і «лексичні» скорочення, то в японській їх куди більше. Вивчення рякуго є ще більш складним, адже структура японської мови складається з хірагани, катакани, ромадзі і ієрогліфів, а не просто з букв.

Ми взяли за основу три головних класифікацій рякуго, а саме класифікацію за А. В. Кудряшовою, Т. К. Комарницькою та стандартну японську класифікацію. Нам було необхідно розділити лексику на кілька груп і вибрати для себе кращу класифікацію в подальших аналізах.

Оскільки «рякуго» — це скорочення, то ми не могли обійти стороною і йодзідзюкуго, які також можуть виступати як спрощені вирази. Ми з'ясували, що йодзідзюкуго можуть виступати, як ідіоми, так і звичайні скорочення. Оскільки дане поняття пішло з китайської мови, то ми також трохи глибше досліджували поняття «чен'юй».

Оскільки ми зачіпали тему смайликів, то ми вирішили знайти схоже поняття в японській мові. Поняття «каомодзі» пішло саме з японської мови та культури, де вираз емоцій крізь зображення на папері був важливим пунктом у житті японців. Якщо ми будемо брати психологічну сторону цього аспекту, то можемо сказати, що японці не люблять виражати емоції на публіці, але при цьому їх мова має в собі більш емоційні вигуки або інтонацію. Для них зручніше перемістити почуття на папір і продемонструвати переживання через літературу (наприклад, чуттєві хайку) або картини.

Тут ми переходимо до такого поняття, як манга. Література, в якій присутні як зображення персонажів, так і їх діалоги і текст. У практичній частині нашої роботи, ми взяли за основу дослідження і порівняльного аналізу чотири манги, рік випуску яких має різницю в 5 років. Сюжет відбувається в школі, головні герої школярі, а їх мова заснована на молодіжній мові. Ми вирішили, що це є відмінним прикладом використання рякуго, адже мангу читають все ті ж підлітки, а іноді навіть дорослі люди.

Завдяки нашим дослідженням, ми з'ясували, що рякуго розвивається в кращу сторону, але ось кількості тексту в манзі зменшується. Не дивлячись на скупість написаного, люди все одно намагаються зробити текст ще менше. Читач буде легше засвоювати інформацію, йому буде простіше перейнятися головними героями і читати далі. Існує психологічний факт, що якщо людина бачить велику кількість тексту, в більшості випадків він його пропустить через небажання витратити власний час на читання.

Також, ми взяли за основу дослідження японські сайти, де як і на пергаменті у стародавніх греків занадто мало місця. Перед очима людини невеликий екран, куди

необхідно вмістити якомога більше інформації. Завдяки нашим дослідженням, ми знайшли на сайтах йодзідзюкуго, рякуго і навіть ідіоми.

Говорячи про скорочення, ми з'ясували, що вони є відмінним помічником у швидкій візуальній передачі інформації. Тому, ми вирішили проаналізувати дорожні знаки, які є найкращими прикладами. Ми з'ясували, що в Японії більшість знаків складається як з зображення, так і з не-ідіоматичних йодзідзюкуго, що доводить їх можливість у швидкій розшифровці людиною інформації, що міститься в них самих.

Підвівши підсумки, ми можемо сказати, що тенденція розвитку «рякуго» в японській мові і скорочень в світі є великою темою для обговорення і дослідження. Технологічний розвиток штовхає людей до прискорення власного темпу життя, але це не означає, що ми повинні забувати про власну мову. Скорочення не є згубним чинником для мови в цілому, але людям необхідно навчитися контролювати кількість їх використань. Їх корисні властивості допомагають нам зручніше справлятися з труднощами передачі інформації, коли не вистачає часу, але це не означає, що у нас постійно немає часу на більш відкрите пояснення або більш детальний виклад інформації.

В японській мові рякуго виступає способом для творчості, де японці проявляють свої кращі якості до винахідливості. Для японської мови рякуго є прекрасним доповненням не тільки в економії місця, але і для стилістичних рішень. Ми вважаємо, що рякуго збагачують мову і продовжать розвиватися.

要約

この論文は日本語の略語について調査を行った。本研究では、略語の発展と略語の使い方の分析を試みた。つまり日本語略語の使用の特徴記述されている。

この論文は日本語の略語について情報が要約、三部、結論、文献と別記がある。

第一部は世界言語学の略語を分析した。手始めに、古代ギリシャ以降に発生した略語の歴史を見た。その後、略語の歴史全体を分析し、分類に進んだ。

「スラング」や「スマイリー」などの概念を解析した。カットの心理的影響が研究されていた。略語は、文章で感情や気持ちを伝えるのに役立つことが明らかになった。

第二部は日本語の略語を調査した。略語の三分類を考察した。クドリャシェバの略語の分類、コマルニツカヤの略語の分類、標準的な日本語の分類。最も詳細な分類は、森岡賢治と田辺洋二という言語学者に属している。森岡賢治は、略語の種類としては、スラング、専門用語、略称、省略語、命名法などがあると考えている。四字熟語について検討した。四字熟語は成語から来た。四字熟語は慣用句と非慣用句に分かれていることが考察した。顔文字の概念を分析した。ここまで、その分類と合わせて「略語」について詳しく調べてきたが、一般的には「省略語」や「頭字語」などの概念を含んでいる可能性がある略語を指している。

第三部は漫画とインターネットと日本の現場や道で略語と四字熟語が研究されてきた。漫画は「ラブ★コン」や「会長はメイド様!」や「アオハライド」や「ほれたほれたで」を検討した。最も一般的な略語は、「の一部を切り捨てる」「2つの単語を1つに統合する」というもので、紙面上のスペースを大幅に節約し、後に一般的になっていくことが考察した。

この論文の目的は日本語の略語と四字熟語の研究である。日本人の略語の発展とその使用法を研究する。日常会話以外では、略語の話、どこで見られるのか。なぜ作られたのか、使われているのかを知ることができる。略語の利用と創造の要因を明らかにする。

略語と四字熟語については多くの研究が行われている。

論文の結果、世界と日本語の略語の動向は、大きな議論と研究の対象となっている。技術の発展は人々のマイペースな生活を加速させるが、それは自分の言葉を忘れてはいけないということではない。略語は言語全体を破壊するものではないが、人々は自分の使用量をコントロールすることを学ぶ必要がある。

本研究の意義は略語の漫才的には考慮されていなかったし、道路標識での四字熟語の使用も考慮されていなかった。現代の漫画で初めて数値化されたのが略語。2001年から2016年間の略語の発展を調査した。

重要な言葉: 四字熟語、慣用句、漫画、略語、口語、頭字語、略称、省略語、分類。

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Гуревич Т.М. Японсько-російський навчальний словник ЙОДЗІДЗЮКУГО – М., Моногатарі, 2011, С. 144.
2. Загальне мовознавство. Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. – Дніпродзержинськ: Дніпродзержинський державний технічний університет, 2009. – 144с.
3. Збірник “Вісник Київського Національного Університету імені Тараса Шевченка. Східні мови та літератури” // С. 21-25
4. Йоханнес Ірмшер. Словник Античності = Lexikon Der Antike / переклад з німецької В.І. Горбушкін, Л.І.Граціанская. - М.: Прогрес, 1989. - С. 579.
5. Костевич Н. Особливості класифікації фразеологічних одиниць на позначення почуттів у японській мові / Н. Костевич // Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Філологічна»: збірник наукових праць. – Острог: Видавництво Національного університету «Острозька академія». – 2015. – Вип. 56. – С. 153–155.
6. Кочерган М.П. Загальне мовознавство.- К.: Академія, 1999.
7. Пирогов В. Місце йодзідзюкуго в системі фразеології сучасної японської мови: порівняльний аспект / В. Пирогов // Мовні і концептуальні картини світу. – ВПЦ «Київський університет». – 2015. – Вип. 54. – С. 114–120.
8. Пирогов В.Л. Система ментальних стереотипів, віддзеркалена в японських прислів'ях і приказках // Східний світ, 2007, No 3.
9. Пирогов В.Л. Фразеологізми китайського походження в евентуальній системі класифікації сучасної японської фразеології // X Сходознавчі читання А. Кримського: Тези доп. міжнар. наук. конф. (5-6 жовтня 2006). Київ, 2006.
10. Суперстрат // Літературознавча енциклопедія: у 2 т. / авт.-уклад. Ю. І. Ковалів. — Київ: ВЦ «Академія», 2007. — Т. 2: М — Я. — С. 445.
11. Абаев В. И. О языковом субстрате. // Доклады и сообщения Института языкознания АН СССР, 1956, т. IX.
12. Алпатов В. М., Аркадьев П. М., Подлеская В. И. Теоретическая грамматика японского языка. [В 2-х кн. Кн. 1]. – М., 2008 — С. 560

13. Арутюнова Н.Д. Типы языковых значений: Оценка. Событие. Факт. М.:Наука, 1988. — 341с.
14. Ахманова О. С. Словарь лингвистических терминов. — 2-е изд. — М.: Советская энциклопедия, 1969. — 608 с.
15. Ахманова О.С. Словарь лингвистических терминов М.: Едиториал УРСС, 2004. — 576с.
16. Басс, И.И. О переводе на японский язык русских эллиптических предложений / И.И. Басс // Япония. Язык и культура. — М.: Муравей, 2002. С. 160-182.
17. Беркнер С.С. Проблемы развития разговорного английского языка в XVI-XX веках (на материале драматических и литературных жанров).- Воронеж: Изд-во Воронежского Ун-та, 1978. — 230с.
18. Владимир Набоков, Алла Николаевская (перевод). Апрель 1969. Интервью Олдену Уитмену // Набоков о Набокове и прочем. Интервью, рецензии, эссе / Составитель: Николай Мельников. — Авторский сборник. — М.: Независимая газета, 2002. — 704 с.
19. Галичкина Е.Н. Специфика компьютерного дискурса на английском и русском языках: дис.... канд. филол. наук. Астрахань, 2001. С. 45.
20. Галичкина, Е.Н. О типах дискурса // Языковая личность: институциональный и персональный дискурс: Сб. науч. тр. Волгоград: Перемена, 2000.
21. Головнин, И.В. Введение в синтаксис современного японского языка/ И.В. Головнин; Моск. гос. ун-т. — М.: Изд-во Моск. ун-та, 1979. — 374 с.
22. Дебов В.М., Скворцова М.А. Сложноинициальные сокращения в современном французском языке,- Иваново: ИГУ, 1999. — 104с.
23. Ёдзи Танабэ, «Аббревиатуры для иностранных языков - катакана и ромадзи-», японоведение, том 7, № 10, Мэйдзи Сёин, 1988, стр. 13–21.
24. Елагина, Ю. Коммуникативно-прагматические характеристики профессионального компьютерного дискурса: 10.02.04, кандидат филологических наук / Ю.С. Елагина - Самара, 2012 - 188 с.
25. Залевская А. А. Роль тела в языковой коммуникации: корпоральная семантика / А7А. Залевская. — Тверь: Твер. гос. ун-т

26. И. А. Бодуэн де Куртенэ об искусственном языке (1905) // Современная наука : журнал. — 2015. — № 4.
27. Иванцов, Н. А. Франциск Бэкон и его историческое значение / Н. А. Иванцов // Вопросы философии и психологии. — М., 1899. — Год X, кн. 49 (IV)— С. 560—599; год X, кн. 50 (V) — С. 794—860.
28. Кавай Хаяо. Нихон то Сэйо:-но дзига ко:дзо:-но хикаку. – В кн.: Гэндайзин-но бё:ри / Като Масааки хока хэн. Токио, 1972, т. 1, с. 190-200. – На яп. яз. (Сравнительное исследование о структуре личности японца и западного человека).
29. Калита, И. В. Стилистические трансформации русских субстандартов, или книга о сленге. — М. : Дикси Пресс, 2013. — 240 с.
30. Кацев А.М. Языковое табу и эвфемия.-М.: Высшая школа, 1988. — 268с.
31. Кендзи Мориока «Условия для сокращений» «Японоведение» Том 7, № 10, Мэйдзи Сёин, 1988, стр. 4-12
32. Кобжицкая О.Г. Выразительные возможности чэньюй параллельной и непараллельной конструкции // Международный научно-исследовательский журнал. 2018. № 8 (74). С. 131-135.
33. Ковшова М. Л. Лингвокультурологический метод во фразеологии: Коды культуры. Изд. 3-е -М.: ЛЕНАНД, 2016. — 456 с.
34. Красных В.В. Виртуальная реальность или реальная виртуальность? (Человек. Сознание. Коммуникация).- М.: Диалог-МГУ, 1998. — 352с.
35. Кубрякова, Е. С. Виды пространства, текста и дискурса. Категоризация мира: пространство и время: материалы науч. конф. / Е. С. Кубрякова, О. В. Александрова. - Москва: Диалог-МГУ, 1997. - С. 15-25.
36. Кудряшова А. В. Лексические сокращения в японской разговорной речи // Япония. Язык и культура: Альманах. – М., 2002. – С. 85-91
37. Лукьянова Н.А. Экспрессивная лексика разговорного употребления. Проблема семантики.- Новосибирск: НГПУ, 1986. — 227с.
38. Лутовинова, О. В. Лингвокультурологические характеристики виртуального дискурса: автореф. дис. на соиск. учен. степ. д-ра филол. наук: 10.02.19 / Лутовинова Ольга Васильевна. - Волгоград, 2009. - 39 с.

40. Мельников Г. П. Методология лингвистики: учебное пособие / Г. П. Мельников, С. Ю. Преображенский. — Москва: Изда-во Рос. университета дружбы народов, 1989. — 365 с.
41. Мечковская Н.Б. Социальная лингвистика: Пособие для студентов гуманитарных вузов и учащихся лицеев. — 2-е изд., испр. — М.: Аспект Пресс, 2000.
42. Могилевский Р.И. Аббревиация как лингвистическое явление: Автореф. дис. канд. филол. наук. - Самарканд, 1965. — 16с.
43. Мурадян А.Ю. Словослияние в современном английском языке (специфика, динамика, теория): Автореф. дис.кандид. филол.наук.-Л., 1978. — 20с.
44. Немченко В.Н. Основные понятия словообразования в терминах: Краткий словарь-справочник. Красноярск: Изд-во Краснояр.ун-та,1985. — 50с.
45. Нестерович В.Ф. Виборча кампанія: Словник сленгових термінів та виразів. Київ: Видавництво Ліра-К, 2020. 648 с.
46. Нургалева, Т. Г. Аббревиация как средство экспрессивного словообразования : дис. ... канд. филол. наук / Нургалева Т. Г. - М., 2010. - 240 с.
47. Овчарова, К.В. Компьютерные чаты в интернет-коммуникации: содержание и особенности функционирования: автореф. дис. ... канд. филолог. наук: 10.02.19 [Текст] / К.В. Овчарова. — Краснодар: Кубан. гос. ун-т, 2008. — 28 с.
48. Основные вопросы языка в освещении Н. Я. Марра. Дополнение к Вопроснику по нормативной грамматике русского языка // Русский язык в школе. 1939, № 3, май-июнь, с. 1—10; № 4, июль-август, с. 27—33.
49. Откупщиков Ю. В. К истокам слова. Рассказы о науке этимологии. — М.: Просвещение, 1986. — 176 с.
50. Попов С., Попов Ю., Носов М. Молодежный сленг. — М.: Изд-во ВЛАДОС-ПРЕСС, 2001. — 304с.
51. Редозубов Н.Н. Аббревиатуры как новый способ словообразования в современном французском языке: Автореф. дис.канд.филол.наук.-М., 1973. —17с.
52. Рыжова Л. П. Коммуникативные особенности обращения / Л. П. Рыжова // Содержательные аспекты предложения и текста : межвузовский тематический сборник / М-во высш. и сред. спец. Образования РСФСР, Калинин. гос. ун-т; отв. ред.

- И. П. Сусов. — Калинин: Калининский государственный университет, 1983. — С. 128-134
53. Рябова К.М. Коллоквиальная лексика современного английского языка: Автореф.дис. .канд.филол.наук. Одесса, 1980.- 18с.
54. Самаричева А.И. Англоязычное влияние на немецкий компьютерный дискурс // Язык, коммуникация и социальная среда. Воронеж, 2001. – Вып. 1. – С. 67-72.
55. Сахарный Л.В. Психолингвистические аспекты теории словообразования. Л.:Изд-во ЛГУ, 1985.- 97с.
56. Седова, М. К. Молодёжный сленг в современном английском языке / М. К. Седова, Я. О. Белова, С. В. Сырескина. — Текст : непосредственный // Филология и лингвистика. — 2016. — № 2 (4). — С. 34-36.
57. Семереньи О. Введение в сравнительное языкознание. 2-е изд. — М.: Едиториал УРСС, 2002. — 400 с. — (Лингвистическое наследие XX века). — С. 31—33.
58. Семчинский С.В. Загальне мовознавство.- К., 1996.
59. Сиротинина О.Б. Социолингвистический фактор в становлении языковой личности // Языковая личность: социолингвистические и эмотивные аспекты.- Волгоград: Перемена, 1998.- С.25-33.
60. Сонин А.Г. Когнитивная лингвистика: Становление парадигмы.-Барнаул: Изд-во АГУ, 2002. 221с.
61. Ступникова В. В. Дракон в зеркале чэньюев. Обзор чэньюев с образом дракона: таблица // Человек и культура Востока: Исследования и переводы – 2012 / Сост. и отв. ред. В. Б. Виноградская. М.: ИДВ РАН, 2014. С. 352
62. Суперанская А. В., Подольская Н. В., Васильева Н. В. Аббревиация в терминологии // Общая терминология: Вопросы теории / Отв. ред. Т. Л. Канделаки. Изд. 6-е. — М.: Книжный дом «ЛИБРОКОМ», 2012. — Гл. VII. — С. 219—223
63. Сюй Гоцин Лексикология китайского языка / Сюй Гоцин. -Пекин.: Изд-во Пекинского ун-та, 1999. — 195 с.
64. Франкфурт У. И., Френк А. М. Вопросы оптики и атомной физики в переписке между Эйнштейном и Зоммерфельдом // Эйнштейновский сборник 1969—1970. — М.: Наука, 1970. — С. 301—330.

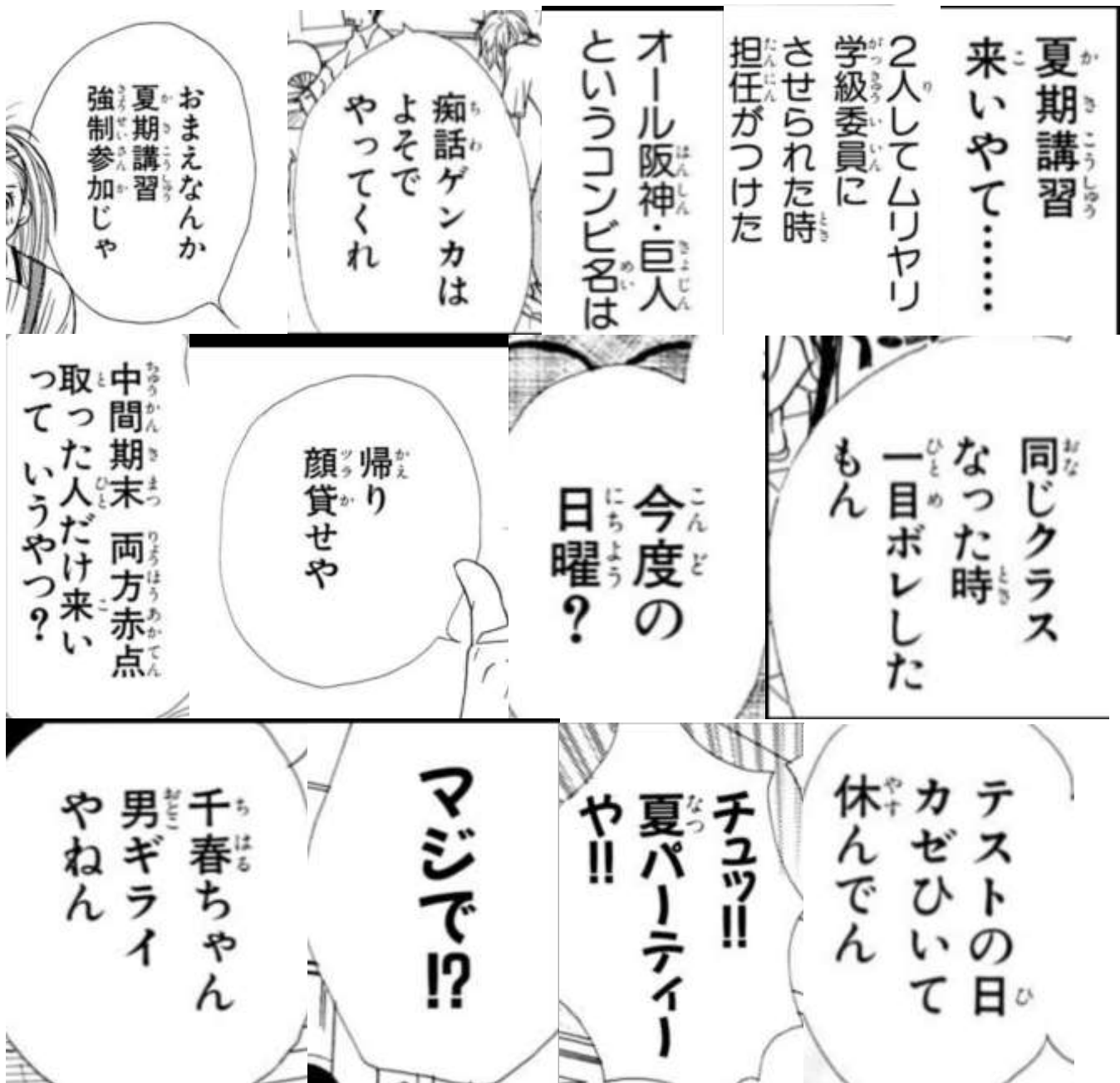
65. Шажинбатын А. — Основные характеристики личности японца // Психолог. — 2013. — № 9. — С. 95 - 164.
66. Шаповалова А.П. Аббревиация и акронимия в лингвистике. Ростов н/Д: изд-во Ростов. гос. пед. ун-та, 2003, 300с.
67. Шастина И. А. Языковая категоризация этнической принадлежности (когнитивно-аксиологический аспект): автореферат диссертации ... кандидата филологических наук / И. А. Шастина; Байкальский университет экономики и права. — Иркутск: Б. и., 2009. — 21 с.
68. Шейгал Е.И. Компьютерный жаргон как лингвокультурный феномен // Языковая личность: культурные концепты,- Волгоград: Перемена, 1996.-С.204-211.
69. Широков О. С. Введение в языкознание. — М.: Изд-во Моск. ун-та, 1985. — 264 с. — С. 98—100.
70. Щерба Л. В. И. А. Бодуэн де Куртенэ и его значение в науке о языке // Русский язык в советской школе. — 1929, № 6. — С. 66.
71. Ягич И.В. История славянской филологии. Скачать djvu: YaDisk SkyDrive 86,5 Мб - 600 dpi - 972 с
72. Языкознание: большой энциклопедический словарь / гл. ред. В. Н. Ярцева. — 2-ое издание. — Москва: Большая Российская энциклопедия, 1998. — 685 с.
73. Яо Ван. Синьцзян-Уйгурский автономный район и политика КНР в контексте современных вызовов международной безопасности. Диссертация на соискание ученой степени кандидата политических наук. — М., 2015. — С. 68
74. Akpinar, E., & Berger, J. (2015). Drivers of cultural success: The case of sensory metaphors. *Journal of Personality and Social Psychology*, 109(1), 20–34.
75. Ansaldo, Umberto; Lim, Lisa (2015). *Languages in Contact*. Cambridge University Press. pp. 194–195
76. Barinova O. S. Tipologiya angloyazychnykh sokrashcheniy, ispol'zuemykh v seti Internet: dis. kand. filol. nauk [Typology of English abbreviations used in the Internet: author's abstract of dissertation to apply for the degree of the candidate of philological sciences]. Saint Petersburg, 2008, 277 p.
77. Beneson, F., "How to speak emoji", — Ebury Press, 2015.

78. Breckon, C.J., "Symbolism as a Written Language", pp.74–83 in Breckon, C.J., *Graphic Symbolism*, McGraw-Hill, Sydney), 1975.
79. Clark A. *Being Three: Putting brain, body and word together again* / A. Clark. — Cambridge, Massachusetts: The MIT Press, 1997. — 254 p.
80. Dumas, Bethany K. and Lighter, Jonathan (1978) "Is Slang a Word for Linguists?" *American Speech* 53 (5): 14-15.
81. Esterars S.R. *Infotech. English for computer users. Student's book*. Cambridge: Cambridge University Press, 1996.- 387p.
82. Eubanks, Ralph T. (October 1960). "The Basic Derivation of 'O.K.'". *American Speech*. 35 (3): 188–192.
83. Furdal A. *Jezykoznanstwo otwarte* / A. Furdal; Opolskie towarzystwo przyjaciol nauk. Wydzial II jezyka I literatury. — Opole: Ossolineum, 1977. — 254 p.
84. Glanville R. *Communication without coding: cybernetics, meaning ang language (How language, becoming a system, betrays itself)* / R. Glanville // *Modern Language Notes*. — 111 (3). — Baltimore, Maryland, United Stated: The John Hopkins University Press, 1996. — P.441-462.
85. Herbert Allen Giles (1873). *A dictionary of colloquial idioms in the Mandarin dialect*. SHANGHAI: A.H. De Carvalho. pp. 65
86. Hobart, R. E. (1934). "Free Will as Involving Determination and Inconceivable Without It". *Mind*. 43 (169): 1–27.
87. Kahn H. *The emerging Japanese superstate: Challenge and response*. — Englewood Cliffs (N.J.): Prentice-Hall, 1971. — 274 p. (A prisma paperback; P-2) (A spectrum book). — Bibliogr.: p. 247-250.
88. Lass, R., *The Cambridge History of the English Language*, Cambridge University Press, 2006, Vol. 2, p. 36.
89. Lent, John A. *Illustrating Asia: Comics, Humor Magazines, and Picture Books*. — Honolulu: University of Hawai'i Press, 2001. — 249 p
90. Li, Cheng (Winter 2012). "The Battle for China's Top Nine Leadership Posts". *The Washington Quarterly*. 35 (1): 131–145

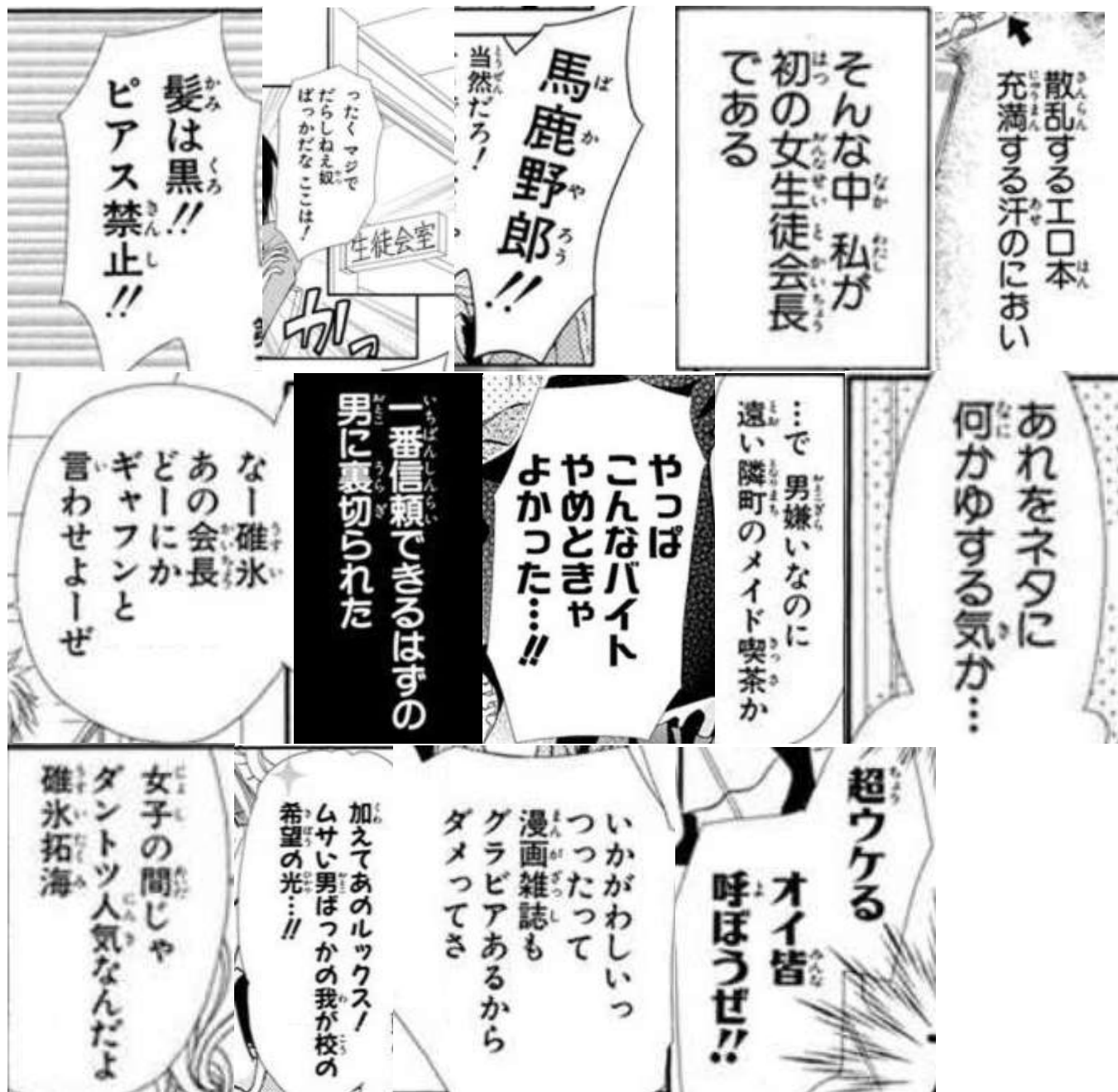
91. Moore Ch. A. Editor's supplement: The enigmatic Japanese mind. – In: The Japanese mind: Essentials of Japanese philosophy a. culture / Ed. by Moore Ch. A. Tokyo, 1973. p. 288-313.
92. Pyles T. The Origins and Development of the English Language. New York: Harcourt Brace Jovanovich, 1964. - 388 p.
93. Sujoldzic, Anita. Martinet, André // Encyclopaedia of Linguistics / Philipp Strazny, editor. — New York, Oxon: Fitzroy Dearborn, 2005. — С. 48—50.
94. Thomason, Sarah Grey and Kaufmann, Terrence. (12 February 1992). Language Contact, Creolization, and Genetic Linguistics. pp. 1–3.
95. Yukawa Hideki. Modern trend of Western civilization and cultural peculiarities in Japan. – In: The Japanese mind: Essentials of Jap. philosophy a. culture / Ed. by Moore Ch.A. Tokyo, 1973, p. 52-65
96. 咲坂 伊緒 «アオハライド» // 一巻, 東京出版社: Shueisha, M.: 2011
97. 中原アヤ «ラブ★コン» // 一巻, 東京出版社: Shueisha, M.: 2011
98. 藤原ヒロ «会長はメイド様!» // 一巻, 東京出版社: Hakusensha, M.: 2006
99. ほしの瑞希 «ほれたはれたで» // 一巻, 東京出版社: Shueisha, M.: 2016
100. Шепунова Л. Социолингвистический феномен смайлика как интегратор систем коммуникативного аспекта общения : курсовая работа [Электронный ресурс] / Л. Шепунова. — Режим доступа : <http://www.tatyanabarlas.narod.ru/diplom/Shepunova3.html>
101. 古事ことわざ辞典. – Gakken, 1988 : [электронный ресурс] – режим доступа до словника: Sharp 電子辞書 Papyrus (Copyright © Gakken, 1998)

ДОДАТКИ

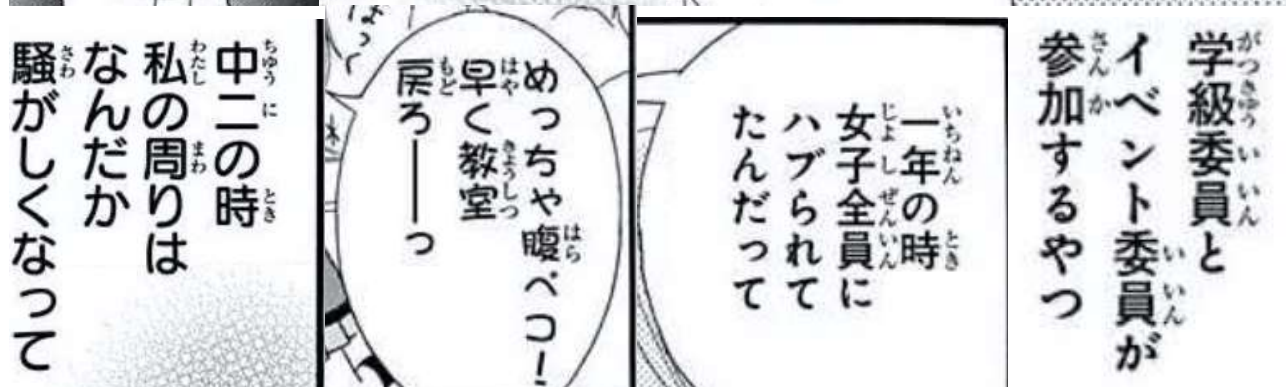
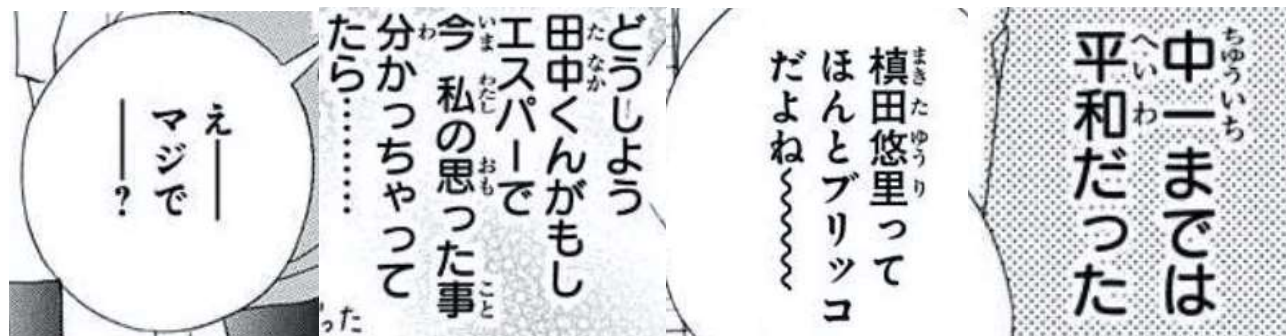
Додаток А

Додаток Б

Додаток В

えーマジでー!?

中二の時私の周りはなんだか騒がしくなってる

どうしよう田中くんがもしエスパーで今私の思った事分かつちゃってたら〜

横田悠里ってほんとブリッコだよね〜

一年の時に女子全員にハブられてたんだって

中一までは平和だった

学級委員とイベント委員が参加するやつ

やー先生人には適材適所ってのがあって…

じゃこれで帰りのHR

栄養失調だらうって言われたけど

学級委員 イベント委員 風紀委員、図書

高校生活なんて

めっちゃや腹べこ!早く教室戻ろ〜っ

栄養失調だらうって言われたけど

今日きょうは
その店みせで
おそろいの
カーデ買って
帰かえろつと♪

教室きょうしつの窓まじから
特別とくべつ教室きょうしつへ移動いどうする
悠ゆうくんの姿すがたを
約やく10秒びょう間かんほど
神かみ時間じかんではないか!!

そして数多あまたの
盗撮とうさつ写真しやしんを交まじえた
世界せかいに一つだけの
ノートなんだよ!!

何なんのアクションも
ないとか
正直しょうじき青春せいしゅんなめてんぞ

回収かいしゅう作業さぎょうと
いきますか!!
てめえみたいなブス
一生いっせい無理無理だろうな

完全かんぜん武装ぶそう
だな!?

校内こうないの
三大さんだい告白こくはく場所ばしょ
といたら

屋上おくじょう
体育館たいいくかん裏うら
放課後ほうかごの教室きょうしつ
友人ゆうじん関係かんけい

めちやくちや
ナウナウ
呟つぶやいてくれる
からさ!!

学校がっこう付近ひきんで
カラスに
いじめられて
子猫こねこに遭遇そうごう

ネタは
上がったん
ですからア!!

つまり
75%の確率かくりつで
ストレートすとれいとティーを
嗜たむんで
いると
いうことか!!

Додаток Г

Groping Blindly in The Dark

あいうえお

暗 中 模 索

あ い う え お

The woman could have used a range cooker. Instead of burning food to brown up the perfect steak, she's just making it eat at the green stage. She can only hope she doesn't expect that just pig to taste her "steak"! This is what you get when you're 暗黒 (くらくろ) - dark about a thing, right?

The first kump (あ) is written as 暗 (くら) or 闇 (くら), which means "dark."

The second kump (う) means "middle" or "middle."

The third and fourth kump (い) together mean "to search for something," so the third translation is searching for something in the dark. In this case, a husband is just about the only explanation for that 暗黒 (くらくろ) - dark brown super-umami kump!

あいうえお

Time is Money

あいうえお

一 刻 千 金

あ い う え お

The busy salaryman wastes no time during the work week. If he sees a call or meeting he should never be late, or he'll miss his spot. While some might say money can't buy happiness, he knows money buys a lot of other things he needs, so he has to be quick - 一刻千金!

The first and second kump (一) together mean "one moment" or "one instant."

The third and fourth kump (刻) have the same meaning as in meaning literally "1,000 pieces of gold" or "precious," which is the gongy call for even a moment of our man's precious time. Let's just hope he has time to enjoy it sometime.

あいうえお

Додаток Д

漫画・電子書籍のソク読み > 少女 > スクウ **ホリミヤ / 1**

一見派手だけど、実は地味で家庭的な女子高生・堀さんと、学校では根暗地味メガネだけど、実はピアスだらけの美形男子・宮村くん。真逆のようで似ているような、二人が偶然...

作品詳細

キミと以心伝心っ!

山野でこ (著)

★★★★★ 1 件の力

3000人が選んだ、絶対に外さない!
おすすめ恋愛マンガベスト100ランキング

男性読者が選んだ、男性がオススメする少女漫画ベスト10ランキング

高速道路がつなぐクルマの旅を、もっと楽しく快適に

ドラぷら E-NEXCO
Drive Plaza

HOME

料金・ルート・交通情報

